

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Rådet	
96/C 315/01	Fælles holdning (EF) nr. 52/96 af 18. juni 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om ændring af direktiv 89/398/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring	1
96/C 315/02	Fælles holdning (EF) nr. 53/96 af 18. juni 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets beslutning om opretholdelse af nationale bestemmelser vedrørende forbud mod anvendelse af visse tilsætningsstoffer under fremstillingen af en række specifikke levnedsmidler	4
96/C 315/03	Fælles holdning (EF) nr. 54/96 af 25. juni 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer	9
96/C 315/04	Fælles holdning (EF) nr. 55/96 af 25. juni 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om ændring af direktiv 94/35/EF om sødestoffer til brug i levnedsmidler	12
96/C 315/05	Fælles holdning (EF) nr. 56/96 af 25. juli 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet	18

(Fortsættes på næste side)

96/C 315/06	Fælles holdning (EF) nr. 57/96 af 12. september 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren, navnlig det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og digitale mobilnet	30
96/C 315/07	Fælles holdning (EF) nr. 58/96 af 12. september 1996 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om ændring af direktiv 90/387/EØF og 92/44/EØF med henblik på tilpasning til konkurrenceforhold på telekommunikationsområdet	41

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 52/96

fastlagt af Rådet den 18. juni 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/.../EF af ... om ændring af direktiv 89/398/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring

(96/C 315/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 4 i Rådets direktiv 89/398/EØF⁽⁴⁾ skal de særbestemmelser, der skal gælde for de grupper af levnedsmidler, som er anført i bilag I til nævnte direktiv, vedtages ved særdirektiver udstedt af Kommissionen;

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen nåede den 20. december 1994 til enighed om en modus vivendi vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter vedtaget efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽⁵⁾;

særdirektiverne afspejler dagens viden på området på tidspunktet for deres vedtagelse, og derefter skal alle ændringer, der sigter på at tillade innovationer, som bygger på videnskabelige og tekniske fremskridt, godkendes efter proceduren i artikel 13 i direktiv 89/398/EØF, efter forudgående høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, der er nedsat ved afgørelse 95/273/EF⁽⁶⁾;

der bør indføres en procedure, som gør det muligt midlertidigt at markedsføre levnedsmidler fremkommet ved teknologisk innovation, for at den industri, der er ophavsmand hertil, kan udnytte resultaterne af sit forskningsarbejde, indtil det pågældende særdirektiv er blevet ændret;

af hensyn til beskyttelsen af forbrugernes sundhed må en midlertidig markedsføringstilladelse dog først kunne gives efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler;

der kan kun gives tilladelse, hvis produktet ikke udgør nogen fare for menneskers sundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 4 i direktiv 89/398/EØF indsættes følgende stykke:

»1. For at give mulighed for hurtigt at bringe levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, som er resultatet af

⁽¹⁾ EFT nr. C 389 af 31. 12. 1994, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. C 256 af 2. 10. 1995, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. oktober 1995 (EFT nr. C 287 af 30. 10. 1995, s. 109), Rådets fælles holdning af 18. juni (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 102 af 4. 4. 1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 167 af 18. 7. 1995, s. 22.

videnskabelige og teknologiske fremskridt, på markedet kan Kommissionen efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler og efter proceduren i artikel 13 for en periode på to år tillade markedsføring af levnedsmidler, der ikke overholder de regler med hensyn til sammensætning, der er fastsat i de i bilag I omhandlede særdirektiver.

Om nødvendigt kan Kommissionen i beslutningen om tilladelse fastsætte regler for mærkning i forbindelse med den ændrede sammensætning.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. september 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved

offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdige i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentet vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 20. december 1994 et forslag til direktiv⁽¹⁾ baseret på EF-traktatens artikel 100 A om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring.
2. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 11. oktober 1995⁽²⁾ og den 5. juli 1995⁽³⁾.
3. Under hensyn til Europa-Parlamentets udtalelse forelagde Kommissionen et ændret forslag den 5. december 1995⁽⁴⁾.
4. Rådet fastlagde den 18. juni 1996 sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅL

Forslaget tilsigter en særprocedure, som vil gøre det muligt at udstede midlertidige markedsføringstilladelser (for en to-årig periode) for levnedsmidler, som er bestemt til diætetisk ernæring, og som er resultatet af forskning. Indførelse af en sådan midlertidig tilladelse vil være en fordel for industrien i forhold til de gældende procedurer, der betragtes som for tunge til, at et produkt fremkommet ved teknologisk innovation kan markedsføres hurtigt.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Europa-Parlamentet har fremsat følgende fire ændringsforslag:
 - en henvisning i direktivet om ændring af direktiv 89/398/EØF til aftalen om en modus vivendi mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakterne (ændringsforslag 1)
 - en ny betragtning i direktiv 89/398/EØF, hvori der henvises til modus vivendi (ændringsforslag 7)
 - indførelse af en udvalgsprocedure af type IIIa med henblik på udstedelse af midlertidig markedsføringstilladelse (ændringsforslag 5 og 6).
2. Kommissionen har i sit ændrede forslag kun accepteret ændringsforslag nr. 1. Rådet, hvis holdning afviger fra Kommissionens, har derimod accepteret ændringsforslag nr. 1, 5 og 6 i sin enstemmigt fastlagte fælles holdning.
3. Generelt tager Rådet i sin fælles holdning i meget vid udstrækning hensyn til Europa-Parlamentets ændringsforslag. I nogle tilfælde har Rådet dog indføjet redaktionelle præciseringer i tråd med Europa-Parlamentets generelle holdning.
4. Af juridiske årsager har Rådet ikke kunnet acceptere ændringsforslag nr. 7, da direktiv 89/398/EØF ligger forud for vedtagelsen af traktaten om Den Europæiske Union.
5. Som helhed mener Rådet, at det ved at acceptere de tre af Europa-Parlamentets fire ændringsforslag har fundet et velafvejede kompromis, som sikrer hurtig markedsføring af produkter fremkommet ved teknologisk innovation.

⁽¹⁾ EFT nr. C 389 af 31. 12. 1994, s. 27.

⁽²⁾ EFT nr. C 287 af 30. 10. 1995, s. 108.

⁽³⁾ EFT nr. C 256 af 2. 10. 1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 41 af 13. 2. 1996, s. 13.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 53/96

fastlagt af Rådet den 18. juni 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. .../96/EF af ... om opretholdelse af nationale bestemmelser vedrørende forbud mod anvendelse af visse tilsætningsstoffer under fremstillingen af en række specifikke levnedsmidler

(96/C 315/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 3a,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Harmoniseringen af bestemmelserne vedrørende tilsætningsstoffer bør ikke hindre anvendelsen af de nationale bestemmelser, der var gældende pr. 1. januar 1992, og som forbyder brug af visse tilsætningsstoffer i en række specifikke levnedsmidler, der betragtes som traditionelle, og som produceres på medlemsstaternes område;

listen over levnedsmidler, der betragtes som traditionelle, skal udarbejdes på grundlag af meddelelser, som medlemsstaterne giver Kommissionen inden den 1. juli 1994; det vil dog være nødvendigt at tage hensyn til meddelelser fra de nye medlemsstater, som gives efter denne dato;

generelt er hensigten med denne beslutning ikke at definere levnedsmidlers traditionelle karakter; navnlig må denne traditionelle karakter ikke alene være baseret på et forbud mod anvendelse af tilsætningsstoffer i disse levnedsmidler;

der må dog tages hensyn til betydningen af det forbud i national lovgivning, som fandtes pr. 1. januar 1992, mod anvendelse af visse kategorier tilsætningsstoffer i levnedsmiddellproduktionen som helhed; en sådan produktionsmådes særlige karakter bør bibeholdes; det er nødvendigt at tage hensyn til skik og brug i handelstransaktioner vedrørende disse levnedsmidler og til forbrugernes interesser, inden opretholdelsen af forbuddet mod anvendelse af visse kategorier tilsætningsstoffer kan tillades;

udpegelsen af et produkt som traditionelt, for hvilket en medlemsstat ønsker at opretholde sin nationale lovgivning, må ikke være i modstrid med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2081/92⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 2082/92⁽⁶⁾ om henholdsvis oprindelsesbetegnelser og specificitetsattesteringer;

i direktiv 89/107/EØF og tilhørende særdirektiver tillades kun tilsætningsstoffer, som ikke skader den offentlige sundhed; beskyttelsen af den offentlige sundhed kan derfor ikke være et kriterium for at begrunde et forbud mod anvendelse af visse tilsætningsstoffer i en række specifikke levnedsmidler, som anses for traditionelle;

principielt må forbuddet mod anvendelse af visse tilsætningsstoffer ikke føre til diskrimination i forhold til andre tilsætningsstoffer tilhørende samme kategori som nævnt i bilag I til direktiv 89/107/EØF og må således ikke kunne skade harmoniseringen på fællesskabsplan;

for at skabe gennemsigtighed vil det være nødvendigt at nævne de forbud mod anvendelse af visse kategorier tilsætningsstoffer i visse kategorier levnedsmidler, som kan opretholdes af medlemsstaterne ved fravigelse af direktiv 89/107/EØF samt i særdirektiv 94/35/EF⁽⁷⁾, 94/36/EF⁽⁸⁾ og 95/2/EF⁽⁹⁾;

den frie etableringsret og den frie bevægelighed for varer må ikke bringes i fare hverken ved tilladelsen til at opretholde denne nationale lovgivning eller ved eventuelle

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 27. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/34/EF (EFT nr. L 237 af 10. 9. 1994, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. C 134 af 1. 6. 1995, s. 20.

⁽³⁾ EFT nr. C 301 af 13. 11. 1995, s. 43.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. januar 1996 (EFT nr. C 32 af 5. 2. 1996, s. 22), Rådets fælles holdning af 18. juni 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992, s. 1. Forordningen er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992, s. 9. Forordningen er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 237 af 10. 9. 1994, s. 3.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 237 af 10. 9. 1994, s. 13.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 61 af 18. 3. 1995, s. 1.

bestemmelser angående mærkning, som gør det muligt at skelne disse produkter fra andre lignende levnedsmidler; den frie bevægelighed, markedsføringen og fremstillingen i samtlige medlemsstater af lignende levnedsmidler, hvad enten disse anses for traditionelle eller ej, skal opretholdes i overensstemmelse med traktatens bestemmelser —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3a i direktiv 89/107/EØF og på de heri nævnte betingelser har de i bilaget opregnede medlemsstater tilladelse til i deres lovgivning at opretholde forbuddet mod anvendelse af visse kategorier tilsætnings-

stoffer i produktionen af de levnedsmidler, der er opregnet i nævnte bilag.

Anvendelsen af denne beslutning berører ikke bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2081/92 og (EØF) nr. 2082/92.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

**PRODUKTER, FOR HVILKE DE PÅGÆLDENDE MEDLEMSSTATER KAN OPRETHOLDE
FORBUDET MOD ANVENDELSE AF VISSE KATEGORIER TILSÆTNINGSSTOFFER**

Medlemsstater	Levnedsmidler	Kategorier tilsætningsstoffer, for hvilke et forbud kan opretholdes
Tyskland	Traditionelt tysk øl (Bier nach deutschem Reinheitsgebot gebraut)	Alle undtagen drivgasser
Grækenland	Fetaost	Alle
Frankrig	Traditionelt fransk brød	Alle
Frankrig	Traditionel fransk trøffelkonserver	Alle
Frankrig	Traditionel fransk sneglekonserver	Alle
Frankrig	Traditionel fransk kødkonserver af gås og and	Alle
Østrig	Traditionel østrigsk Bergkäse	Alle undtagen konserveringsmidler
Finland	Traditionel finsk mämmi	Alle undtagen konserveringsmidler
Finland Sverige	Traditionel finsk og svensk koncentreret frugtsaft	Farvestoffer
Danmark	Traditionelle danske kødboller	Konserveringsmidler og farvestoffer
Danmark	Traditionel dansk leverpostej	Konserveringsmidler (undtagen sorbinsyre) og farvestoffer
Spanien	Traditionel spansk lomo embuchado	Alle undtagen konserveringsmidler og antioxidant
Italien	Traditionel italiensk salame cacciatore	Alle undtagen konserveringsmidler, antioxidant, smagsforstærkere og emballagegas
Italien	Traditionel italiensk mortadella	Alle undtagen konserveringsmidler, antioxidant, surhedsregulerende midler, smagsforstærkere, stabilisatorer og emballagegas
Italien	Traditionel italiensk cotechino e zampone	Alle undtagen konserveringsmidler, antioxidant, surhedsregulerende midler, smagsforstærkere, stabilisatorer og emballagegas

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 19. april 1995 fremlagde Kommissionen et forslag til beslutning⁽¹⁾ om opretholdelse af nationale bestemmelser vedrørende forbud mod anvendelse af visse tilsætningsstoffer under fremstillingen af en række specifikke levnedsmidler; forslaget bygger på EF-traktatens artikel 100 A.
2. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 16. januar 1996⁽²⁾ og den 13. september 1995⁽³⁾. Som følge af Europa-Parlamentets udtalelse fremlagde Kommissionen et ændret forslag den 6. maj 1996⁽⁴⁾.
3. Den 18. juni 1996 fastlagde Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 B.

II. MÅL

Hensigten med forslaget er at opstille en liste over levnedsmidler, som anses for traditionelle, således at rigdommen af Fællesskabets kulinariske specialiteter kan bevares. For at nå dette mål kan de berørte medlemsstater opretholde deres nationale lovgivning, som forbyder anvendelse af visse tilsætningsstoffer under fremstillingen af en række specifikke levnedsmidler.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Europa-Parlamentet har fremsat tre ændringsforslag:
 - præciseringer i betegnelsen af levnedsmidler, som anses for traditionelle (ændringsforslag 2)
 - tilføjelse af to danske og et svensk levnedsmiddel (ændringsforslag 3)
 - bestemmelser om, at det skal fremgå af etiketten, at der er anvendt en traditionel fremstillingsmetode (ændringsforslag 1).
2. Efter at have behandlet forslaget har Rådet generelt omskrevet, præciseret og udvidet rækkevidden af forslaget, dels for at tage bedre hensyn til de nationale lovgivninger, dels for at tage hensyn til Europa-Parlamentets ændringsforslag og navnlig ændringsforslag 2 og 3.

Kommissionen har accepteret alle de ændringer af det ændrede forslag, som Rådet har vedtaget.

3. I overensstemmelse med ændringsforslag 2 (accepteret af Kommissionen i dens ændrede forslag) accepterer Rådet de ændringer af definitionerne af levnedsmidler, for hvilke medlemsstaterne kan opretholde deres pågældende lovgivning. Rådet går imidlertid ikke med til, at udtrykket »efter græsk tradition« anvendes for »fetaost«, fordi det gerne vil understrege, at denne ost principielt alene fremstilles i Grækenland og derfor ikke har brug for en sådan præcisering.
4. Da betegnelsen »traditionelt fransk brød« kan oversættes til alle sprog, har Rådet endvidere besluttet ikke at sætte denne betegnelse i anførselstegn.

⁽¹⁾ EFT nr. C 134 af 1. 6. 1995, s. 20.

⁽²⁾ EFT nr. C 32 af 5. 2. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. C 301 af 13. 11. 1995, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 186 af 26. 6. 1996, s. 7.

5. Hvad angår produkterne »kødkonserver af gås og and efter fransk tradition« har Rådet under hensyn til fremstillingsmetoden præciseret, at den pågældende medlemsstat kan opretholde forbuddet for alle kategorier af tilsætningsstoffer.
 6. Rådet har medtaget alle levnedsmidlerne i ændringsforslag 3 (Kommissionen har afvist dette ændringsforslag). Rådet har dog for de danske produkter »leverpostej« og »kødboller« præciseret, hvilke kategorier tilsætningsstoffer der kan opretholdes forbud mod. Endvidere har Rådet tilføjet Finland i kategorien »frugtsaft efter svensk tradition«, fordi denne medlemsstat også fremstiller disse levnedsmidler.
 7. Endelig har Rådet føjet et spansk produkt »lomo embuchado« og tre italienske produkter »salame cacciatore«, »mortadella« og »cotechino e zampone« til listen.

Disse fire produkter anses for traditionelle, og lovgivningerne om forbud mod anvendelse af visse tilsætningsstoffer i disse levnedsmidler har eksisteret i årevis.
 8. Rådet har ikke medtaget ændringsforslag 1, ifølge hvilket det skal fremgå af etiketten, at produktet er tilberedt i henhold til traditionen i den pågældende medlemsstat. Rådet finder, at fabrikanterne selv skal afgøre, om det er nødvendigt med en sådan angivelse (ændringsforslaget er også blevet afvist af Kommissionen).
 9. Efter at have medtaget to af tre ændringsforslag fra Europa-Parlamentet og have taget hensyn til kriterierne for opstilling af listen over traditionelle produkter finder Rådet, at det har fundet et afbalanceret kompromis.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 54/96

fastlagt af Rådet den 25. juni 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/.../EF af ... om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer

(96/C 315/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Forarbejdede Eucheuma-alger er et nyt levnedsmiddeltilsætningsstof, som der er konstateret et teknologisk begrundet behov for at bruge i levnedsmidler;

det er nødvendigt at ændre listen over tilladte tilsætningsstoffer i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/2/EF af 20. februar 1995 om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer⁽⁵⁾, således at anvendelse af det nye tilsætningsstof bliver tilladt;

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler er blevet hørt;

der vil blive fastsat renhedskriterier efter fremgangsmåden i artikel 11 i direktiv 89/107/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I skemaet i bilag I til direktiv 95/2/EF tilføjes følgende tilsætningsstof efter nr. E 407:

E Nr.	Navn
E 407 a	Forarbejdede Eucheuma-alger

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 25. september 1996, således at handel med og anvendelse af produkter, der opfylder kravene i direktivet, tillades.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på syvendageden efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 27. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/34/EF (EFT nr. L 237 af 10. 9. 1994, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. C 163 af 29. 6. 1995, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. C 18 af 22. 1. 1996, s. 20.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 28. marts 1996 (EFT nr. C 117 af 22. 4. 1996, s. 36), Rådets fælles holdning af 25. juni 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 61 af 18. 3. 1995, s. 1.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 18. maj 1995 et forslag til direktiv baseret på EF-traktatens artikel 100 A om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer⁽¹⁾.
2. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav deres udtalelser henholdsvis den 28. marts 1996⁽²⁾ og den 25. oktober 1995⁽³⁾.
3. På baggrund af Europa-Parlamentets udtalelse forelagde Kommissionen et ændret forslag den 21. maj 1996⁽⁴⁾.
4. Rådet fastlagde sin fælles holdning den 25. juni 1996 i medfør af traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅL

Formålet med forslaget er at tilføje »forarbejdede Eucheuma-alger«, referencenummer E 407a, på listen over tilladte tilsætningsstoffer.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Europa-Parlamentet har foreslået en ændring med følgende indhold:
 - der tillades et tilsætningsstof under navnet »forarbejdede Eucheuma-alger«
 - referencenummeret for dette tilsætningsstof er E 408
 - dette tilsætningsstof er ikke tilladt i levnedsmidler til børn under 18 måneder.

Den fælles holdning imødekommer Europa-Parlamentets ønsker vedrørende to af disse tre punkter. Den fælles holdning følger Kommissionens ændrede forslag.

2. Med hensyn til betegnelsen på tilsætningsstoffet (ændringsforslag nr. 1) har Rådet accepteret Europa-Parlamentets forslag »forarbejdede Eucheuma-alger«, som også anvendes i Codex Alimentarius (denne del af ændringsforslaget har Kommissionen også medtaget i sit ændrede forslag).
3. Rådet har imidlertid under hensyn til reglerne i Codex Alimentarius valgt referencenummeret E 407a. Rådet har således ikke set sig i stand til at acceptere den del af ændringsforslaget, som vedrører referencenummeret (denne del har Kommissionen heller ikke accepteret).
4. Rådet accepterer princippet om, at tilsætningsstoffet ikke tillades for levnedsmidler til børn under 18 måneder (ændringsforslag nr. 1). Rådet har dog ikke optaget ændringsforslaget i sin fælles holdning, da tilsætningsstoffet »forarbejdede Eucheuma-alger« ikke

⁽¹⁾ EFT nr. C 163 af 29. 6. 1995, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 117 af 22. 4. 1996, s. 36.

⁽³⁾ EFT nr. C 18 af 22. 1. 1996, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 208 af 19. 7. 1996, s. 15.

findes på den positivliste over tilsætningsstoffer, som er tilladt i levnedsmidler til denne kategori af børn (bilag VI til direktiv 95/2/EF). Kommissionen kunne heller ikke acceptere denne del af ændringsforslaget.

5. Rådet har accepteret den del af Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 1, som vedrører tilsætningsstoffets betegnelse, og da det har accepteret princippet i en anden del vedrørende beskyttelse af børn under 18 måneder, mener det, at det har fundet en rimelig balance mellem de oprindelige, divergerende holdninger.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 55/96

fastlagt af Rådet den 18. juni 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/.../EF af ... om ændring af direktiv 94/35/EF om sødestoffer til brug i levnedsmidler

(96/C 315/04)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 a,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽²⁾,

under henvisning til Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler⁽³⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Siden vedtagelsen af direktiv 94/35/EØF⁽⁴⁾ er der sket en omfattende teknisk udvikling inden for sødestoffer;

direktivet bør tilpasses til denne udvikling;

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 95/273/EF⁽⁵⁾, er blevet hørt inden vedtagelsen af bestemmelser, som vil kunne få indflydelse på folkesundheden —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 94/35/EF ændres således:

⁽¹⁾ EFT nr. C 174 af 17. 6. 1996, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12. marts 1996 (EFT nr. C 96 af 1. 4. 1996, s. 24), Rådets fælles holdning af 25. juni 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 27. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/34/EF (EFT nr. L 237 af 10. 9. 1994, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 237 af 10. 9. 1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 18. 7. 1995, s. 22.

1) I artikel 1 tilføjes følgende stykke:

»5. Dette direktiv gælder ligeledes for tilsvarende levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, som defineret i direktiv 89/398/EØF.«

2) Artikel 2 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Der må ikke anvendes sødestoffer i de levnedsmidler til spædbørn og småbørn, der er nævnt i direktiv 89/398/EØF, herunder levnedsmidler til syge spædbørn og småbørn, medmindre der er fastsat særlige bestemmelser på området.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Udtrykket »quantum satis« i bilaget angiver, at der ikke er fastsat nogen maksimumsværdi. Sødestoffer skal dog anvendes i overensstemmelse med god fremstillingspraksis i en mængde, som ikke er højere end nødvendigt for at opnå det ønskede resultat, og således at forbrugerne ikke vildledes.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser er det tilladt at anvende et sødestof i et levnedsmiddel i følgende tilfælde:

— i et sammensat levnedsmiddel uden tilsat sukker eller energireduceret, i diætiske, sammensatte levnedsmidler, som er bestemt til slankekost, og i sammensatte levnedsmidler med lang levetid som udstillede varer, såfremt disse levnedsmidler ikke er nævnt i artikel 2, stk. 3, og for så vidt dette sødestof er tilladt i en af ingredienserne i det sammensatte levnedsmiddel, eller

— hvis dette levnedsmiddel udelukkende er bestemt til fremstilling af et sammensat levnedsmiddel, der er i overensstemmelse med dette direktiv.«

4) I bilaget ændres »vitaminer og diætiske tilberedninger« til »kosttilskud på basis af vitaminer og/eller mineraler i form af sirup eller til at tygge«.

5) Skemaet i bilaget suppleres med teksten i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer om nødvendigt deres love og administrative bestemmelser for at:

- tillade handel med produkter, der opfylder kravene i dette direktiv, senest den [...] (*)
- forbyde handel med produkter, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, fra den [...] (**). Produkter, der er bragt på markedet eller mærket inden denne dato, og som ikke opfylder direktivets krav, kan dog afsættes, så længe lager haves.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørel-

sen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) Tolv måneder efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

(**) 18 måneder efter datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

BILAG

N.B.:

1. For stoffet E 952, cyclaminsyre og dens Na- og Ca-salte, angives de maksimale anvendelsesdoser som fri syre.
2. For stoffet E 954, sakkarin og dets Na-, K- og Ca-salte, angives de maksimale anvendelsesdoser som fri imid.

EF-nr.	Navn	Levnedsmidler	Maksimale anvendelsesdoser
E 950	Acesulfam-K	— morgenmadscerealier med et fiberindhold på over 15 % og med et klidindhold på mindst 20 %, energireducerede eller uden tilsat sukker	1 200 mg/kg
		— suppe, energireduceret	110 mg/l
		— mikropastiller til at give frisk ånde, uden tilsat sukker	2 500 mg/kg
		— øl, energireduceret	25 mg/l
		— drikkevarer bestående af en blanding af øl, cider, pærecider, spiritus eller vin og ikke-alkoholholdige drikkevarer	350 mg/l
		— alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på under 15 % vol.	350 mg/kg
		— vafler uden tilsat sukker til is	2 000 mg/kg
		— konfekturprodukter i tabletform, energireducerede	500 mg/kg
		— <i>Feinkostsalat</i>	350 mg/kg
		— <i>Eßoblaten</i>	2 000 mg/kg
E 951	Aspartam	— morgenmadscerealier med et fiberindhold på over 15 % og med et klidindhold på mindst 20 %, energireducerede eller uden tilsat sukker	1 000 mg/kg
		— suppe, energireduceret	110 mg/l
		— mikropastiller til at give frisk ånde, uden tilsat sukker	6 000 mg/kg
		— forfriskende, stærkt aromatiserede halspastiller, uden tilsat sukker	2 000 mg/kg
		— øl, energireduceret	25 mg/l
		— drikkevarer bestående af en blanding af øl, cider, pærecider, spiritus eller vin og ikke-alkoholholdige drikkevarer	600 mg/l
		— alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på under 15 % vol.	600 mg/kg
		— <i>Feinkostsalat</i>	350 mg/kg
E 952	Cyclaminsyre og dens Na- og Ca-salte	— drikkevarer bestående af en blanding af øl, cider, pærecider, spiritus eller vin og ikke-alkoholholdige drikkevarer	250 mg/l
		— mikropastiller til at give frisk ånde, uden tilsat sukker	2 500 mg/kg
		— kosttilskud på basis af vitaminer og/eller mineraler i form af sirup eller til at tygge	1 250 mg/kg

EF-nr.	Navn	Levnedsmidler	Maksimalt anvendelsesdoser
E 954	Sakkarin og dets Na-, K- og Ca-salte	— morgenmadscerealier med et fiberindhold på over 15 % og med et klidindhold på mindst 20 %, energireducerede eller uden tilsat sukker	100 mg/kg
		— suppe, energireduceret	110 mg/l
		— mikropastiller til at give frisk ånde, uden tilsat sukker	3 000 mg/kg
		— drikkevarer bestående af en blanding af øl, cider, pærecider, spiritus eller vin og ikke-alkoholholdige drikkevarer	80 mg/l
		— alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på under 15 % vol.	80 mg/kg
		— vafles uden tilsat sukker til is	800 mg/kg
		— <i>Feinkostsalat</i>	160 mg/kg
E 957	Thaumatococin	— konsumis, energireduceret eller uden tilsat sukker	50 mg/kg
E 959	Neohesperidin DC	— morgenmadscerealier med et fiberindhold på over 15 % og med et klidindhold på mindst 20 %, energireducerede eller uden tilsat sukker	50 mg/kg
		— suppe, energireduceret	50 mg/l
		— mikropastiller til at give frisk ånde, uden tilsat sukker	400 mg/kg
		— kosttilskud på basis af vitaminer og/eller mineraler i form af sirup eller til at tygge	400 mg/kg
		— drikkevarer bestående af en blanding af øl, cider, pærecider, spiritus eller vin og ikke-alkoholholdige drikkevarer	30 mg/l
		— alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på under 15 % vol.	30 mg/kg
		— vafles uden tilsat sukker til is	50 mg/kg
		— <i>Feinkostsalat</i>	50 mg/kg
		— øl, energireduceret	10 mg/kg
		— fuldkostpræparater og kosttilskud til brug under lægekontrol	100 mg/kg
		— »snacks«: salte og tørre snacks på basis af stivelse eller nødder, færdigpakke og indeholdende visse aromaer	50 mg/kg

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 20. oktober 1995 forelagde Kommissionen et forslag til direktiv om sødestoffer til brug i levnedsmidler, som bygger på EF-traktatens artikel 100 A.
2. Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgav udtalelse henholdsvis den 12. marts 1996⁽¹⁾ og den 27. marts 1996⁽²⁾. Europa-Parlamentet godkendte Kommissionens forslag uændret.
3. Den 25. juni 1996 fastlagde Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 B.

II. MÅL

Direktiv 94/35/EF blev vedtaget den 21. juni 1994. Det tog udgangspunkt i direktiv 89/107/EØF, som vedrører vedtagelse af særdirektiver med henblik på at harmonisere anvendelsen af de forskellige kategorier af tilsætningsstoffer i levnedsmidler. Formålet med forslaget er at tilpasse direktiv 94/35/EF til den tekniske og videnskabelige udvikling.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelt svarer den fælles holdning til Kommissionens forslag. Rådet har imidlertid omarbejdet teksten for på den ene side at opnå overensstemmelse mellem direktivet om sødestoffer og direktiverne om de andre tilsætningsstoffer og på den anden side at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling i Det Europæiske Fællesskab.

Kommissionen har accepteret alle ændringerne i forhold til forslaget.

2. Rådet har udvidet direktivets anvendelsesområde til også at omfatte levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, som defineret i direktiv 89/398/EØF (artikel 1, stk. 5).
3. Under hensyn til nødvendigheden af at beskytte spædbørn og småbørn som nævnt i direktiv 89/398/EØF, har Rådet ikke desto mindre præciseret, at sødestofferne ikke kan anvendes i levnedsmidler bestemt til disse persongrupper (artikel 2, stk. 3).
4. For så vidt angår sammensatte levnedsmidler, hvor et sødestof er tilladt (artikel 2a), har Rådet understreget, at denne bestemmelse finder anvendelse, medmindre andet gælder ifølge andre fællesskabsbestemmelser. For at reducere anvendelsen af sødestoffer i de pågældende varer mest muligt, har Rådet endvidere begrænset bestemmelsens anvendelsesområde ved at foreskrive, at et sødestof kun tillades anvendt i følgende tilfælde:

- i sammensatte levnedsmidler uden tilsat sukker eller energireduceret
- i diætiske, sammensatte levnedsmidler, som er bestemt til slankekost
- i sammensatte levnedsmidler med lang levetid som udstillede varer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 96 af 1. 4. 1996, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. C 174 af 17. 6. 1996, s. 1.

5. Hvad angår tilsætningsstofferne acesulfam-K (E 950), aspartam (E 951), sakkarin og dets Na-, K- og Ca-salte (E 954) og neohesperidin DC (E 959), har Rådet præciseret, at morgenmadscerealier skal have et fiberindhold på mindst 15 % og et klidindhold på mindst 20 %. Rådet har indført visse præciseringer under hensyn til produktionsmetoderne og ønsket om at reducere rækkevidden af visse levnedsmiddelkategorier, og det har ændret definitionerne af følgende udtryk: »øl, energireduceret«, »vafler uden tilsat sukker til is« og »Feinkostsalat«.
- Endvidere har Rådet tilføjet »alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på under 15 % vol.« på listen. Denne vare har været på markedet i lang tid.
- Endelig har Rådet ikke medtaget drikkevarerne »frugtvine, energireduceret«, fordi disse drikkevarer ikke fremstilles i Den Europæiske Union.
6. Hvad angår Acesulfam (E 950), har Rådet tilføjet udtrykket »konfekturprodukter i tableform, energireducerede«. Denne vare har været på markedet i lang tid.
7. Hvad angår tilsætningsstoffet »aspartam« (E 951), har Rådet tilføjet udtrykket »forfriskende, stærkt aromatiserede halspastiller, uden tilsat sukker«. Denne vare har været på markedet i Den Europæiske Union i lang tid.
8. Med hensyn til tilsætningsstoffet »cyclaminsyre og dens Na- og Ca-salte« (E 952), har Rådet ønsket at begrænse anvendelsen heraf til tre levnedsmiddelkategorier. Rådet har samtidig besluttet at nedsætte de acceptable doser for disse tre kategorier.
9. Endelig har Rådet for tilsætningsstoffet »neohesperidin DC« ønsket at fastsætte samme regler for anvendelsen af dette tilsætningsstof som for andre tilsvarende tilsætningsstoffer; det har derfor tilføjet følgende levnedsmidler:
- alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på under 15 % vol.
 - vafler uden tilsat sukker til is
 - øl, energireduceret
 - fuldkostpræparater og kosttilskud til brug under lægekontrol
 - »snacks«: salte og tørre snacks på basis af stivelse eller nødder, færdigpakkede og indeholdende visse aromaer.
10. Rådet finder, at det alt i alt har fundet et afbalanceret kompromis ved i store træk at tage hensyn til det forslag, Europa-Parlamentet har godkendt, og ved at foretage visse præciseringer i teksten for at tage hensyn til den nuværende produktion og fremtiden.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 56/96

fastlagt af Rådet den 25. juli 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/.../EF af ... om fælles regler for det indre marked for elektricitet

(96/C 315/05)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der må vedtages foranstaltninger med henblik på at sikre, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;
- (2) etableringen af et konkurrencebaseret elektricitetsmarked er et vigtigt skridt hen imod virkeliggørelsen af det indre marked for energi;
- (3) dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen i fuldt omfang af traktaten, særlig bestemmelserne om det indre marked og konkurrencereglerne;
- (4) gennemførelsen af det indre marked for elektricitet er særlig vigtig, for at produktionen, transmissionen og distributionen af elektricitet kan gøres mere effektiv, samtidig med at forsyningsikkerheden og fællesskabsøkonomiens konkurrenceevne øges, og miljøbeskyttelseshensynet tilgodeses;
- (5) det indre marked for elektricitet bør gennemføres gradvis, således at sektoren får mulighed for at tilpasse sig de nye betingelser på en fleksibel og

rational måde, og således at der tages hensyn til de forskellige måder, hvorpå elektricitetssystemerne for øjeblikket er organiseret;

- (6) gennemførelsen af det indre marked inden for elektricitetssektoren skal fremme sammenkoblingen af systemerne og systemernes interoperabilitet;
- (7) Rådets direktiv 90/547/EØF af 29. oktober 1990 om transit af elektricitet gennem de overordnede net⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 90/377/EØF af 29. juni 1990 om en fællesskabsprocedure med hensyn til gennemsigtigheden af prisen på gas og elektricitet til den endelige forbruger i industrien⁽⁵⁾ udgør en første etape i virkeliggørelsen af det indre marked for elektricitet;
- (8) det er nu nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at gennemføre det indre marked for elektricitet;
- (9) på det indre marked skal elektricitetselskaberne kunne agere med henblik på at realisere et konkurrencebaseret elektricitetsmarked, uden at forpligtelserne til offentlig tjeneste derved tilsidesættes;
- (10) for øjeblikket findes der på grund af de strukturelle forskelle medlemsstaterne imellem forskellige ordninger til regulering af elektricitetssektoren;
- (11) i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør de generelle principper, der udstikker rammerne, fastsættes på fællesskabsplan, medens de detaljerede gennemførelsesbestemmelser bør overlades til medlemsstaterne, således at den enkelte medlemsstat kan vælge den ordning, der bedst svarer til dens særlige situation;
- (12) uanset hvorledes markedet for øjeblikket er organiseret, skal adgangen til systemet være åben i overensstemmelse med dette direktiv, og den skal føre til ækvivalente økonomiske resultater i medlemsstaterne og dermed til en direkte sammenlignelig markedsåbning og en direkte sammenlignelig grad af adgang til elektricitetsmarkederne;

⁽¹⁾ EFT nr. C 65 af 14. 3. 1992, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 73 af 15. 3. 1993, s. 31.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. november 1993 (EFT nr. C 329 af 6. 12. 1993, s. 150), Rådets fælles holdning af 25. juli 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 313 af 13. 11. 1990, s. 30. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 95/162/EF (EFT nr. L 107 af 12. 5. 1995, s. 53).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 17. 7. 1990, s. 16. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/87/EØF (EFT nr. L 277 af 10. 11. 1993, s. 32).

- (13) det kan for nogle medlemsstater være nødvendigt at pålægge forpligtelser til offentlig tjeneste af hensyn til forsyningssikkerheden og beskyttelsen af forbrugere og miljøet, som den frie konkurrence efter deres opfattelse ikke ubetinget kan garantere alene;
- (14) langtidspanlægning kan være et af midlerne til at opfylde sådanne forpligtelser til offentlig tjeneste;
- (15) traktaten indeholder særlige regler vedrørende begrænsning af de frie varebevægelser og konkurrence;
- (16) i henhold til særlig artikel 90, stk. 1, i traktaten skal medlemsstaterne overholde disse regler for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som er indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder;
- (17) i henhold til artikel 90, stk. 2, i traktaten er virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, underkastet disse regler på særlige betingelser;
- (18) gennemførelsen af dette direktiv vil få indvirkning på sådanne virksomheders aktiviteter;
- (19) medlemsstaterne må derfor, når de pålægger virksomheder i elektricitetssektoren forpligtelser til offentlig tjeneste, overholde de relevante regler i traktaten som fortolket af Domstolen;
- (20) ved gennemførelsen af det indre marked for elektricitet bør der tages fuldt hensyn til fællesskabsmålet om økonomisk og social samhørighed, navnlig på et område som — nationale eller fælles — infrastrukturer, som bruges til transmission af elektricitet;
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1254/96/EF om opstilling af et sæt retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet⁽¹⁾ har bidraget til udbygningen af integrerede infrastrukturer til transmission af elektricitet;
- (22) det er derfor nødvendigt at fastsætte fælles regler for produktion af elektricitet og for drift af systemer til transmission og distribution af elektricitet;
- (23) ved åbningen af produktionsmarkedet kan der anvendes to ordninger, en bevillingsprocedure eller en udbudsprocedure, som skal forvaltes efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier;
- (24) der skal inden for disse rammer tages hensyn til egenproducenternes og de uafhængige producenters situation;
- (25) hvert enkelt transmissionssystem skal i producenterne og disses kunders interesse være underlagt en central forvaltning og en central kontrol af hensyn til systemets sikkerhed, pålidelighed og effektivitet; der bør derfor for hvert transmissionssystem udpeges en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af systemet; transmissionssystemoperatørens handlinger skal være objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende;
- (26) de tekniske regler for driften af transmissionssystemerne og de direkte linjer skal være gennemsigtige og sikre interoperabiliteten;
- (27) der skal fastsættes objektive og ikke-diskriminerende kriterier for lastfordelingen af kraftværkerne;
- (28) af miljøbeskyttelsehensyn kan produktion af elektricitet på grundlag af vedvarende energikilder gives forrang;
- (29) på distributionsniveau kan kunder i et givet område indrømmes forsyningsrettigheder, og der skal udpeges en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af det enkelte distributionssystem;
- (30) for at sikre gennemsigtighed og ikke-diskrimination bør transmissionsaktiviteten i vertikalt integrerede elektricitetselskaber drives uafhængigt af de øvrige aktiviteter;
- (31) eneaftageraktiviteten skal være adskilt fra produktions- og distributionsaktiviteterne i vertikalt integrerede elektricitetselskaber, og der må fastsættes grænser for udvekslingen af oplysninger mellem eneaftageraktiviteten og produktions- og distributionsaktiviteterne;
- (32) regnskaberne for alle integrerede elektricitetselskaber bør være så gennemsigtige som muligt navnlig for at afsløre et eventuelt misbrug af dominerende stilling, f.eks. i form af unormalt høje eller lave tariffer eller diskriminerende praksis i forbindelse med ydelser af samme værdi; regnskaberne skal derfor være separate for hver enkelt aktivitet;
- (33) det bør ligeledes fastsættes, at de kompetente myndigheder skal have adgang til selskabernes interne regnskabsdokumenter under behørig hensyntagen til fortroligheden;
- (34) der bør på grund af strukturernes mangfoldighed i medlemsstaterne og hvert enkelt systems særpræg fastsættes forskellige muligheder for systemadgang,

⁽¹⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 147.

- som skal forvaltes efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier;
- (35) det bør være muligt at give bevilling til etablering og anvendelse af direkte linjer;
- (36) der skal fastsættes beskyttelsesbestemmelser og procedurer for bilæggelse af tvister;
- (37) ethvert misbrug af dominerende stilling og enhver form for aggressiv adfærd bør undgås;
- (38) visse medlemsstater risikerer at støde på særlige vanskeligheder under tilpasningen af deres systemer, og der skal derfor kunne anvendes overgangsordninger eller undtagelser, navnlig for driften af små isolerede systemer;
- (39) dette direktiv udgør endnu en fase i liberaliseringen; når det er blevet gennemført, vil der imidlertid fortsat være visse hindringer for handelen med elektricitet mellem medlemsstaterne; der vil derfor på baggrund af de indhøstede erfaringer eventuelt kunne fremsættes forslag til forbedring af det indre marked for elektricitet; Kommissionen bør følgelig aflægge rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af dette direktiv —
4. a) »uafhængig producent«: en producent, som ikke varetager transmission eller distribution af elektricitet på det område, der er dækket af det system, hvor den pågældende er etableret
- b) i medlemsstater, hvor der ikke findes vertikalt integrerede elektricitetsselskaber, og hvor der anvendes en udbudsprocedure, er uafhængige producenter dem, jf. definitionen i litra a), der eventuelt ikke udelukkende er underlagt den økonomiske rangfølge i det sammenkoblede system
5. »transmission«: transport af elektricitet via det sammenkoblede højspændingssystem med henblik på levering af elektricitet til endelige kunder eller distributionsselskaber
6. »distribution«: transport af elektricitet via mellem- og lavspændingsdistributionssystemer med henblik på levering af elektricitet til kunder
7. »kunder«: grossister og endelige kunder samt distributionsselskaber
8. »grossister«: såfremt medlemsstaterne anerkender sådannes eksistens, enhver fysisk eller juridisk person, der køber eller sælger elektricitet, og som ikke varetager transmission, produktion eller distribution inden for eller uden for det system, hvor den pågældende er etableret
9. »endelig kunde«: kunde, som køber elektricitet til eget brug
10. »samkøringslinjer«: udstyr, der anvendes til at sammenkoble elektricitetssystemer
11. »sammenkoblet system«: en række transmissions- og distributionssystemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en eller flere samkøringslinjer.
12. »direkte linje«: en elektricitetslinje, som supplerer det sammenkoblede system
13. »økonomisk rangfølge«: rangfølgen af elektricitetsforsyningskilder ud fra økonomiske kriterier
14. »hjælpfunktioner«: alle funktioner, der er nødvendige for driften af et transmissions- eller distributionssystem
15. »systembruger«: enhver juridisk eller fysisk person, der leverer til eller forsynes fra et transmissions- eller distributionssystem
16. »forsyning«: levering og/eller salg af elektricitet til kunder
17. »integreret elektricitetsselskab«: et vertikalt eller horisontalt integreret elektricitetsselskab

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Dette direktiv fastsætter fælles regler for produktion, transmission og distribution af elektricitet. Det fastlægger regler for, hvorledes elektricitetssektoren skal organiseres og fungere, hvordan der opnås adgang til markedet, hvilke kriterier og procedurer der skal anvendes ved indkaldelse af bud og udstedelse af bevillinger, samt hvorledes systemer skal drives.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1. »produktion«: fremstilling af elektricitet
2. »producent«: en juridisk eller fysisk person, der fremstiller elektricitet
3. »egenproducent«: en juridisk eller fysisk person, der fremstiller elektricitet hovedsagelig til eget brug

18. »vertikalt integreret elektricitetselskab«: et elektricitetselskab, der udøver mindst to af følgende former for aktivitet: produktion, transmission eller distribution af elektricitet
19. »horisontalt integreret elektricitetselskab«: et elektricitetselskab, der udøver mindst en af følgende former for aktivitet: produktion i salgsøjemed, transmission eller distribution af elektricitet, sideløbende med en anden ikke elektricitetsrelateret aktivitet
20. »udbudsprocedure«: en procedure, hvorved planlagte ekstra behov og planlagt erstatningskapacitet dækkes af forsyninger fra ny eller bestående produktionskapacitet
21. »langtidsplanlægning«: planlægning af behovet for investering i produktions- og transmissionskapacitet på lang sigt med henblik på at tilfredsstille systemets efterspørgsel efter elektricitet og sikre forsyninger til kunderne
22. »eneaftager«: enhver juridisk person, der inden for det system, hvor vedkommende er etableret, er ansvarlig for den samlede forvaltning af transmissionssystemet og/eller for centraliseret køb og salg af elektricitet
23. »lille isoleret system«: ethvert system med et forbrug på under 2 500 GWh i 1996, som får mindre end 5 % af sit årlige forbrug via sammenkobling med andre systemer.

KAPITEL II

Generelle regler for sektorens organisation

Artikel 3

1. Medlemsstaterne påser på grundlag af deres institutionelle opbygning og under behørig iagttagelse af nærhedsprincippet, at elektricitetselskaber drives efter dette direktivs principper, jf. dog stk. 2, med henblik på at etablere et konkurrencebaseret elektricitetsmarked, og afstår fra at forskelsbehandle sådanne selskaber for så vidt angår såvel rettigheder som forpligtelser. De to ordninger for systemadgang, der er omhandlet i artikel 17 og 18, skal føre til ækvivalente økonomiske resultater og dermed til en direkte sammenlignelig markedsåbning og en direkte sammenlignelig grad af adgang til elektricitetsmarkederne.
2. Medlemsstaterne kan under fuld iagttagelse af de relevante bestemmelser i traktaten, særlig artikel 90, ud fra almindelig økonomisk interesse pålægge selskaber i elektricitetssektoren forpligtelser til offentlig tjeneste, som kan vedrøre leveringernes sikkerhed, herunder forsynings-sikkerheden, deres regelmæssighed, kvalitet og pris samt miljøbeskyttelse. Sådanne forpligtelser skal være klart

definerede, og de skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare; de skal, ligesom eventuelle senere ændringer heraf, offentliggøres af medlemsstaterne og omgående meddeles Kommissionen. Som et middel til at sikre opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste kan de medlemsstater, som måtte ønske det, indføre langtidsplanlægning.

3. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 5, 6, 17, 18 og 21, for så vidt anvendelsen af disse bestemmelser retligt eller faktisk ville hindre opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt elektricitetsværker ud fra almindelig økonomisk interesse, og for så vidt udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse. I henhold til dette direktiv og til artikel 90 i traktaten omfatter Fællesskabets interesse bl.a. konkurrence over for privilegerede kunder.

KAPITEL III

Produktion

Artikel 4

Ved etablering af ny produktionskapacitet kan medlemsstaterne vælge mellem en bevillingsprocedure og/eller en udbudsprocedure. Bevillinger og udbud skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Artikel 5

1. Når bevillingsproceduren vælges, fastsætter medlemsstaterne kriterierne for tildeling af bevillinger til etablering af produktionskapacitet på deres område. Disse kriterier kan vedrøre følgende forhold:

- elektricitetssystemets, anlæggenes og tilhørende udstyrs sikkerhed og pålidelighed
- miljøbeskyttelse
- arealanvendelse og placering
- anvendelse af offentligt område
- energieffektivitet
- arten af de primære energikilder
- bevillingsansøgerens karakteristika såsom teknisk, økonomisk og finansiel formåen
- bestemmelserne i artikel 3.

2. De helt præcise kriterier og procedurer offentliggøres.

3. Ved afslag på en bevillingsansøgning underrettes ansøgeren om grundene, som skal være objektive og ikke-diskriminerende; de skal være relevante og være behørigt begrundet; de meddeles Kommissionen til orientering. Ansøgeren skal have mulighed for at påklage afgørelsen.

Artikel 6

1. Når udbudsproceduren vælges, udarbejder medlemsstaterne eller et andet kompetent organ, som de berørte medlemsstater har udpeget, på grundlag af den regelmæssigt udarbejdede prognose, jf. stk. 2, en oversigt over ny produktionskapacitet, herunder også erstatningskapacitet. Der tages i oversigten hensyn til behovet for samkøringslinjer mellem systemer. Den fornødne kapacitet tildeles ved en udbudsprocedure efter retningslinjerne i denne artikel.

2. Transmissionssystemoperatøren eller en anden kompetent myndighed, som den berørte medlemsstat har udpeget, udarbejder og offentliggør regelmæssigt, og mindst hvert andet år, under statens tilsyn en prognose for den produktions- og transmissionskapacitet, som forventes tilsluttet systemet, behovet for samkøringslinjer med andre systemer, den potentielle transmissionskapacitet og efterspørgslen efter elektricitet. Prognosen dækker en periode, som fastsættes af den enkelte medlemsstat.

3. Nærmere oplysninger om udbudsproceduren vedrørende produktionskapacitet offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* mindst seks måneder inden sidste frist for afgivelse af bud.

Udbudsbetingelserne stilles til rådighed for alle interesserede selskaber, som er etablerede på en medlemsstats område, så betids, at de pågældende selskaber har en rimelig frist til at afgive bud.

Udbudsbetingelserne skal indeholde en detaljeret beskrivelse af aftalespecifikationerne og af den procedure, som skal følges af alle tilbudsgivere, samt en udtømmende liste over de kriterier, som lægges til grund ved udvælgelsen af tilbudsgiverne og tildelingen af aftalen. Specifikationerne kan også vedrøre de forhold, der er nævnt i artikel 5, stk. 1.

4. Når udbuddet gælder den fornødne produktionskapacitet, skal der også tages hensyn til tilbud om langtidsgaranteret elektricitetsforsyning fra bestående produktionsenheder, hvis det ekstra behov kan dækkes på denne måde.

5. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, et offentligt organ eller et privat organ, der er uafhængigt af produktion, transmission og distribution af elektricitet, som ansvarlig for tilrettelæggelsen, overvågningen og kontrollen med udbudsproceduren. Denne myndighed eller dette organ træffer alle nødvendige foranstaltninger

for at sikre fortroligheden af de oplysninger, som budene indeholder.

6. Det skal dog i de medlemsstater, der har valgt udbudsproceduren, være muligt for egenproducenter og uafhængige producenter at opnå bevilling på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier som fastsat i artikel 4 og 5.

KAPITEL IV

Drift af transmissionssystemer

Artikel 7

1. For en periode, der fastsættes af medlemsstaterne under hensyn til effektivitet og økonomisk ligevægt, skal medlemsstaterne udpege eller anmode de selskaber, som ejer transmissionssystemer, om at udpege en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om nødvendig udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt dets samkøringslinjer med andre systemer for at garantere forsyningssikkerheden.

2. Medlemsstaterne påser, at der udarbejdes og offentliggøres tekniske forskrifter for, hvilke mindstekrav med hensyn til konstruktion og drift af produktionsanlæg, distributionssystemer, direkte tilsluttede kunders udstyr, samkøringskredsløb og direkte linjer skal opfylde for at kunne blive tilsluttet systemet. Disse krav skal sikre systemernes interoperabilitet, og de skal være objektive og ikke-diskriminerende. De meddeles Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8 i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾.

3. Systemoperatøren skal forvalte energistrømmene i systemet under hensyn til udvekslingerne med andre sammenkoblede systemer. Med henblik herpå skal systemoperatøren sikre et sikkert, pålideligt og effektivt elektricitetssystem og i den forbindelse sørge for, at de nødvendige hjælpefunktioner er til rådighed.

4. Systemoperatøren giver operatørerne for eventuelle andre systemer, som hans system er sammenkoblet med, de oplysninger, som er nødvendige for en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system og for samordnet udbygning og interoperabilitet.

5. Systemoperatøren må ikke forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige egne datterselskaber eller aktionærer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

6. Medmindre transmissionssystemet allerede er uafhængigt af produktions- og distributionsaktiviteter, skal systemoperatøren i det mindste rent ledelsesmæssigt være uafhængig af andre aktiviteter, som ikke vedrører transmissionssystemet.

Artikel 8

1. Transmissionssystemoperatøren er ansvarlig for lastfordelingen af produktionsanlæggene i sit område og for brugen af samkøringslinjer med andre systemer.

2. Uden at det berører den elektricitetsforsyning, som sker i henhold til aftalemæssige forpligtelser, herunder de forpligtelser, der følger af udbudsbetingelserne, sker lastfordelingen af produktionsanlæggene og brugen af samkøringslinjerne på grundlag af objektive kriterier, som kan være godkendt af medlemsstaten, og som skal offentliggøres og anvendes på en ikke-diskriminerende måde, der sikrer et velfungerende indre marked for elektricitet. I kriterieopstillingen tages der hensyn til den økonomiske rangfølge af elektricitet fra disponible produktionsanlæg eller fra overførsel via samkøringslinjer, og der tages hensyn til de tekniske begrænsninger i systemet.

3. En medlemsstat kan kræve, at systemoperatøren ved lastfordelingen af produktionsanlæg giver produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder eller affald, eller som har en kombineret produktion af varme og elektricitet, forrang.

4. En medlemsstat kan af hensyn til forsynings sikkerheden bestemme, at produktionsanlæg, der anvender indenlandske primære energikilder som brændsel, skal gives forrang, dog højst i et omfang pr. kalenderår på 15 % af den totale mængde primærenergi, der er nødvendig for at producere den elektricitet, der forbruges i den pågældende medlemsstat.

Artikel 9

Transmissionssystemoperatøren skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som han modtager i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed.

KAPITEL V

Drift af distributionssystemer

Artikel 10

1. Medlemsstaterne kan pålægge distributionselskaber pligt til at forsyne kunder i et givet område. Tariffen for sådanne forsyninger kan være underlagt bestemmelser, f.eks. for at sikre ligebehandling af de berørte kunder.

2. Medlemsstaterne udpeger eller anmoder de selskaber, som ejer, eller som er ansvarlige for distributionssystemer, om at udpege en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af distributionssystemet i et givet område samt dets samkøringslinjer med andre systemer.

3. Medlemsstaterne påser, at systemoperatøren handler i overensstemmelse med artikel 11 og 12.

Artikel 11

1. Distributionssystemoperatøren opretholder et sikkert, pålideligt og effektivt distributionssystem i sit område under behørig hensyntagen til miljøet.

2. Systemoperatøren må under ingen omstændigheder forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige egne datterselskaber eller aktionærer.

3. En medlemsstat kan kræve, at systemoperatøren ved lastfordelingen af produktionsanlæggene giver produktionsanlæg, der anvender vedvarende energikilder eller affald, eller som har en kombineret produktion af varme og elektricitet, forrang.

Artikel 12

Distributionssystemoperatøren skal bevare fortroligheden af kommercielt følsomme oplysninger, som han modtager i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed.

KAPITEL VI

Regnskabsmæssig adskillelse og gennemsigtige regnskaber

Artikel 13

Medlemsstaterne eller enhver kompetent myndighed, som de udpeger, og de i artikel 20, stk. 3, omhandlede tvistbilæggelsesmyndigheder skal have adgang til produktions-, transmissions- og distributionselskabers regnskaber i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udføre deres kontrolopgaver.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at elektricitetselskabers regnskaber føres i overensstemmelse med stk. 2-5.

2. Elektricitetselskaber skal, uanset ejerforhold og juridisk status, udarbejde årsregnskaber og lade disse

revidere og offentliggøre i overensstemmelse med de bestemmelser i national lovgivning om kapital-selskabers årsregnskaber, som er vedtaget i medfør af Rådets fjerde direktiv (78/660/EØF) af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽¹⁾. Selskaber, som ikke er retligt forpligtede til at offentliggøre deres årsregnskaber, skal opbevare en kopi, som skal være til rådighed for offentligheden på deres hovedsæde.

3. Integrerede elektricitets-selskaber skal for at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning i deres interne regnskabsføring føre separate regnskaber for deres produktions-, transmissions- og distributionsaktiviteter og, hvor det er relevant, konsoliderede regnskaber for andre ikke elektricitetsrelaterede aktiviteter, således som de ville skulle gøre, såfremt de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber. De skal i noterne til regnskaberne opføre en særskilt balance og en særskilt resultatopgørelse for hver aktivitet.

4. Selskaberne skal i noterne til årsregnskaberne redegøre for de regler for fordeling af aktiver og passiver og udgifter og indtægter, som de følger ved udarbejdelsen af de separate regnskaber, jf. stk. 3. Disse regler må kun ændres i ekstraordinære tilfælde. Sådanne ændringer skal anføres i noterne og skal være behørigt begrundet.

5. Årsregnskaberne skal i noterne vise alle større transaktioner, der er gennemført med tilknyttede virksomheder efter artikel 41 i Rådets syvende direktiv (83/349/EØF) af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber⁽²⁾ eller med associerede virksomheder efter artikel 33, stk. 1, i nævnte direktiv, eller med virksomheder, der tilhører samme aktionærer.

Artikel 15

1. Medlemsstater, der udpeger et vertikalt integreret elektricitets-selskab eller en del af et vertikalt integreret elektricitets-selskab som eneaftager, fastsætter bestemmelser om, at eneaftageren skal operere uafhængigt af det integrerede selskabs produktions- og distributionsaktiviteter.

2. Medlemsstaterne påser, at der ikke udveksles andre oplysninger mellem eneaftageraktiviteten og produktions- og distributionsaktiviteterne i et vertikalt integreret elektricitets-selskab end de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af eneaftageraktiviteten.

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽²⁾ EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

KAPITEL VII

Tilrettelæggelse af systemadgangen

Artikel 16

Ved tilrettelæggelsen af systemadgangen kan medlemsstaterne vælge mellem de ordninger, der er omhandlet i artikel 17 og/eller artikel 18. De to sæt ordninger forvaltes efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Artikel 17

1. Ved forhandlet adgang til systemet træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at elektricitetsproducenter og — hvor medlemsstaterne tillader sådanne eksistens — elektricitetsleverandører samt privilegerede kunder inden for eller uden for det område, som systemet dækker, kan forhandle sig til adgang til systemet med henblik på at indgå forsyningsaftaler med hinanden på grundlag af frivillige kommercielle aftaler.

2. Er den privilegerede kunde tilsluttet distributions-systemet, skal systemadgangen forhandles med den relevante distributionssystemoperatør og om nødvendigt med den berørte transmissionssystemoperatør.

3. For at fremme gennemsigtigheden og for at lette forhandlingerne om systemadgang skal systemoperatørerne det første år efter gennemførelsen af dette direktiv offentliggøre et vejledende prisinterval for brug af transmissions- og distributionssystemerne. I de efterfølgende år bør de offentliggjorte vejledende priser så vidt muligt baseres på gennemsnittet af de priser, der er blevet fastlagt ved forhandlinger i den forudgående tolv måneders periode.

4. Medlemsstaterne kan også vælge en reguleret systemadgangsordning med adgangsret for privilegerede kunder, hvor systemadgangen fastsættes på grundlag af offentliggjorte tariffer for brug af transmissions- og distributionssystemerne, idet en sådan ordning for så vidt angår systemadgang mindst skal svare til de andre adgangsordninger, der er omhandlet i dette kapitel.

5. Den berørte transmissions- eller distributionssystemoperatør kan nægte adgang til systemet, hvis han ikke råder over den fornødne kapacitet. Afslaget skal begrundes behørigt, navnlig under hensyn til artikel 3.

Artikel 18

1. Ved valg af eneaftagerordningen udpeger medlemsstaterne en juridisk person som eneaftager inden for det område, som systemoperatøren dækker. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre:

- i) at der offentliggøres en ikke-diskriminerende tarif for brug af transmissions- og distributionssystemet
- ii) at privilegerede kunder for at dække egne behov frit kan indgå forsyningsaftaler med producenter og — hvor medlemsstaterne tillader sådannes eksistens — elektricitetsleverandører uden for det område, der er dækket af systemet
- iii) at privilegerede kunder for at dække egne behov frit kan indgå forsyningsaftaler med producenter inden for det område, der er dækket af systemet
- iv) at uafhængige producenter kan forhandle sig til adgang til systemet med transmissions- og distributionssystemoperatørerne, således at de kan indgå forsyningsaftaler med privilegerede kunder uden for systemet på grundlag af en frivillig kommerciel aftale.

2. Eneaftageren kan pålægges pligt til at købe den elektricitet, som en privilegeret kunde har indgået aftale om med en producent inden for eller uden for det område, som systemet dækker, til en pris svarende til den salgspris, som eneaftageren tilbyder privilegerede kunder, minus prisen i henhold til den offentliggjorte tarif, jf. stk. 1, nr. i).

3. Hvis der ikke pålægges eneaftageren pligt til køb, jf. stk. 2, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 1, nr. ii) og iii), omhandlede forsyningsaftaler gennemføres via systemadgang på grundlag af den i stk. 1, nr. i), omhandlede offentliggjorte tarif, eller via forhandlet adgang til systemet i henhold til betingelserne i artikel 17. I sidstnævnte tilfælde har eneaftageren ikke pligt til at offentliggøre en ikke-diskriminerende tarif for brug af transmissions- og distributionssystemet.

4. Eneaftageren kan nægte at give adgang til systemet og kan nægte at købe elektricitet af privilegerede kunder, såfremt han ikke råder over den fornødne transmissions- eller distributionskapacitet. Afslaget skal begrundes behørigt, særligt under hensyn til artikel 3.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en åbning af deres elektricitetsmarkeder, således at der kan indgås aftaler på betingelserne i artikel 17 og 18 i det mindste op til et betydeligt niveau, der årligt indberettes til Kommissionen.

Den nationale markedsandel beregnes på grundlag af fællesskabsandelen af den elektricitetsmængde, der for-

bruges af endelige kunder med et årligt forbrug på over 40 GWh (pr. forbrugssted og inklusive egenproduktion).

Den gennemsnitlige fællesskabsandel beregnes af Kommissionen på grundlag af oplysninger, som medlemsstaterne regelmæssigt indsender til Kommissionen. Kommissionen offentliggør inden den 1. november hvert år denne gennemsnitlige fællesskabsandel, som bestemmer markedsåbningsgraden, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med alle relevante oplysninger, der anskueliggør beregningen.

2. Den nationale markedsandel, jf. stk. 1, øges gradvis over en periode på seks år. Denne forøgelse beregnes ved at nedsætte fællesskabsforbrugstærsklen på 40 GWh, jf. stk. 1, fra 40 GWh til 20 GWh årligt elektricitetsforbrug tre år efter direktivets ikrafttræden og til 9 GWh årligt elektricitetsforbrug seks år efter direktivets ikrafttræden.

3. Medlemsstaterne angiver de kunder på deres område, som repræsenterer de i stk. 1 og 2 omhandlede andele, og som har rets- og handleevne til at indgå elektricitetsaftaler i overensstemmelse med artikel 17 og 18, idet alle endelige kunder med et årligt forbrug på over 100 GWh (pr. forbrugssted og inklusive egenproduktion) skal indbefattes i denne kategori.

Distributionsselskaber har, hvis de ikke allerede er angivet som privilegerede kunder i henhold til dette stykke, rets- og handleevne til at indgå aftaler på betingelserne i artikel 17 og 18 om den elektricitetsmængde, som forbruges af de kunder, der er angivet som privilegerede inden for deres distributionssystem, med henblik på at forsyne disse kunder.

4. Medlemsstaterne offentliggør senest den 30. januar hvert år kriterierne for angivelsen af de privilegerede kunder, som kan indgå aftaler på betingelserne i artikel 17 og 18. Disse oplysninger sendes sammen med alle andre relevante oplysninger, der dokumenterer gennemførelsen af markedsåbningen, jf. stk. 1, til Kommissionen med henblik på offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at ændre den foretagne angivelse, jf. stk. 3, hvis denne hindrer, at dette direktiv anvendes korrekt med hensyn til at få det indre marked for elektricitet til at fungere tilfredsstillende. Hvis den pågældende medlemsstat ikke retter sig efter en sådan anmodning inden tre måneder, træffes der en endelig afgørelse efter procedure I i artikel 2 i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13 juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾.

5. For at undgå skævheder i åbningen af elektricitetsmarkederne i den periode, der er nævnt i artikel 26:

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

- a) må elektricitetsforsyningsaftaler i henhold til bestemmelserne i artikel 17 og 18 med en privilegeret kunde i en anden medlemsstats system, ikke være forbudt, hvis kunden betragtes som privilegeret i begge systemer
- b) kan Kommissionen i tilfælde, hvor transaktioner som beskrevet i litra a) afvises, fordi kunden kun er privilegeret i et af de to systemer, under hensyn til markedssituationen og den fælles interesse pålægge den transaktionsafvisende part at gennemføre den ønskede elektricitetsforsyning på anmodning fra den medlemsstat, hvor den privilegerede kunde hører hjemme.

Sideløbende med proceduren og tidsplanen i artikel 26 og senest når halvdelen af den deri fastsatte periode er forløbet, tager Kommissionen anvendelsen af første afsnit, litra b), op til revision på grundlag af udviklingen på markedet og under hensyn til den fælles interesse. Kommissionen vurderer situationen på baggrund af den indhøstede erfaring og aflægger rapport om eventuelle skævheder i åbningen af elektricitetsmarkederne under hensyn til nærværende stykke.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre:
 - i) at uafhængige producenter og egenproducenter kan forhandle sig til adgang til systemet, således at de kan forsyne deres egne faciliteter og deres datterselskaber i samme medlemsstat eller i en anden medlemsstat via det sammenkoblede system.
 - ii) at producenter, der hører hjemme uden for det område, der er dækket af systemet, kan indgå en forsyningsaftale efter indkaldelse af bud vedrørende ny produktionskapacitet og få adgang til systemet for at opfylde aftalen.
2. Medlemsstaterne påser, at parterne forhandler i god tro, og at ingen af dem misbruger sin forhandlingsposition til at forhindre et positivt udfald af forhandlingerne.
3. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed, som skal være uafhængig af parterne, til at bilægge tvister i forbindelse med sådanne aftaler og forhandlinger. Denne myndighed skal især bilægge tvister i forbindelse med aftaler, forhandlinger og nægtet adgang eller nægtet køb.
4. I tilfælde af grænseoverskridende tvister er den kompetente tvistbilægelsesmyndighed den myndighed, som dækker eneaftagerens system eller det system, hvis operatør nægter brug af eller adgang til systemet.
5. Indbringelse af sager for denne myndighed udelukker ikke anvendelse af retsmidler i henhold til fællesskabsretten.

Artikel 21

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger inden for de i artikel 17 og 18 omhandlede ordninger og rettigheder med henblik på at sikre:
 - at alle elektricitetsproducenter og — hvor medlemsstaterne tillader sådannes eksistens — alle elektricitetsleverandører, der er etableret på deres område, kan forsyne deres egne faciliteter samt deres datterselskaber og privilegerede kunder via en direkte linje
 - at enhver privilegeret kunde på deres område kan blive forsynet med elektricitet fra en producent og — hvor medlemsstaterne tillader sådannes eksistens — fra elektricitetsleverandører via en direkte linje.
2. Medlemsstaterne fastlægger kriterierne for tildeling af bevillinger til etablering af direkte linjer på deres område. Disse kriterier skal være objektive og ikke-diskriminerende.
3. Forsyningsmulighederne via en direkte linje, jf. stk. 1, berører ikke mulighederne for at indgå elektricitetsforsyningsaftaler i henhold til artikel 17 og 18.
4. Medlemsstaterne kan gøre bevillingen til etablering af en direkte linje betinget af, enten at systemadgang er blevet nægtet på grundlag af, efter omstændighederne, artikel 17, stk. 5, eller artikel 18, stk. 4, eller at der indledes en tvistbilægelsesprocedure i henhold til artikel 20.
5. Medlemsstaterne kan nægte at give bevilling til etablering af en direkte linje, hvis en sådan bevilling strider mod bestemmelserne i artikel 3. Et sådant afslag skal begrundes behørigt.

Artikel 22

Medlemsstaterne udarbejder passende, effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigtighed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne, og enhver form for aggressiv adfærd. Disse mekanismer skal tilgodese traktatens bestemmelser, især artikel 86.

KAPITEL VIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 23

Opstår der en pludselig krise på energimarkedet, eller trues personers fysiske sikkerhed, apparater eller anlægs sikkerhed eller pålidelighed eller systemets integritet, kan en medlemsstat midlertidigt træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.

Sådanne foranstaltninger skal forstyrre den måde, hvorpå det indre marked fungerer, mindst muligt og må ikke

have en rækkevidde, der går ud over det strengt nødvendige for at afhjælpe de pludselige vanskeligheder, der er opstået.

Den pågældende medlemsstat underretter omgående de øvrige medlemsstater om foranstaltningerne og underretter samtidig Kommissionen, som kan beslutte, at medlemsstaten skal ændre eller ophæve foranstaltningerne, for så vidt de medfører konkurrenceforvridning og påvirker samhandelen negativt på en måde, som strider imod den fælles interesse.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne, i hvilke forpligtelser eller driftsgarantier, som er givet inden dette direktivs ikrafttræden, ikke vil kunne opfyldes på grund af bestemmelserne i dette direktiv, kan anmode om en overgangsordning, som kan indrømmes dem af Kommissionen under hensyn til bl.a. det berørte systems størrelse, systemets sammenkoblingsgrad og den berørte elektricitetsindustri struktur. Kommissionen underretter under iagttagelse af kravet om fortrolighed medlemsstaterne om sådanne anmodninger, inden den træffer afgørelse. Afgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Overgangsordningen skal være tidsbegrænset og skal være kædet sammen med gyldighedsperioden for de pågældende forpligtelser og garantier, jf. stk. 1. Overgangsordningen kan omfatte undtagelser fra kapitel IV, VI og VII i dette direktiv. Anmodninger om en overgangsordning skal indgives til Kommissionen senest et år efter dette direktivs ikrafttræden.

3. Medlemsstater, som efter at have efterkommet dette direktiv kan påvise, at der er betydelige problemer forbundet med driften af deres små isolerede systemer, kan anmode om undtagelser fra de relevante bestemmelser i kapitel IV, V, VI og VII, som kan indrømmes dem af Kommissionen. Denne underretter under iagttagelse af kravet om fortrolighed medlemsstaterne om sådanne anmodninger, inden den træffer afgørelse. Afgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Dette stykke gælder også for Luxembourg.

Artikel 25

1. Kommissionen forelægger inden udgangen af det første år efter direktivets ikrafttræden Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om de harmoniseringsbehov, der ikke er kædet sammen med bestemmelserne i dette direktiv. Om nødvendigt forelægger Kommissionen sammen med rapporten de harmoniseringsforslag, som er nødvendige, for at det indre marked for elektricitet kan fungere effektivt.

2. Rådet og Europa-Parlamentet tager stilling til disse forslag senest to år efter, at der er forelagt.

Artikel 26

Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til revision og forelægger en rapport om de erfaringer, der er gjort med det indre marked for elektricitet og med gennemførelsen af de generelle bestemmelser i artikel 3, således at Europa-Parlamentet og Rådet på baggrund af de indhøstede erfaringer i god tid kan overveje muligheden for en yderligere åbning af markedet, som skal kunne få virkning ni år efter direktivets ikrafttræden, under hensyntagen til sameksistensen af de i artikel 17 og 18 omhandlede ordninger.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ...⁽¹⁾. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Belgien, Grækenland og Irland råder som følge af deres elektricitetssystemers særlige tekniske beskaffenhed over en yderligere frist på henholdsvis et, to og et år til at efterkomme forpligtelserne i henhold til dette direktiv. Gør disse medlemsstater brug af denne mulighed, underretter de Kommissionen herom.

3. Når medlemsstaterne vedtager ovennævnte love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 28

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 29

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ To år efter dette direktivs ikrafttrædelsesdato.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 24. februar 1992 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til fælles regler for det indre marked for elektricitet med hjemmel i artikel 100 A i EF-traktaten.
2. Udtalelserne fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Europa-Parlamentet blev afgivet henholdsvis den 27. januar og den 17. november 1993.
3. Den 11. februar 1994 forelagde Kommissionen et ændret forslag for Rådet og Europa-Parlamentet.
4. På samlingen den 25. juli 1996 fastlagde Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med artikel 189 B i traktaten.

II. FORMÅL

5. Formålet med direktivforslaget er at komme endnu et skridt videre mod virkeliggørelse af det indre marked for elektricitet ved at indføre fælles regler for produktion, transmission og distribution af elektricitet. Det fastsætter regler for el-sektorens opbygning og drift, for markedsadgang samt kriterier og procedurer i forbindelse med licitationer og tildeling af tilladelse til at drive systemerne.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

6. Rådet nåede til enighed om teksten til den fælles holdning på grundlag af følgende generelle skitse:
 - a) Der er enighed om, at der skal udformes et direktiv for det indre marked for elektricitet, som er adskilt fra det interne gasmarked.
 - b) Det indre marked for elektricitet skal i begyndelsen åbnes gradvis over ni år.
 - c) Medlemsstaterne kan anvende enten en udbudsprocedure eller en bevillingsprocedure for udstedelse af licenser til tilvejebringelse af ny produktionskapacitet.
 - d) Medlemsstaterne kan anvende enten »forhandlet tredjepartsadgang« eller »enekøber« som ordning for at give adgang til nettene.
 - e) Alle spørgsmål vedrørende forpligtelser til offentlig tjeneste er blevet placeret i artikel 3.
 - f) Medlemsstaterne har fået tildelt en større rolle i kraft af gennemførelsesbestemmelserne, idet nærhedsprincippet er lagt til grund.
7. Rådet har kunnet tiltræde en stor del af de ændringer, som Europa-Parlamentet ønskede:
 - a) Rådet har enten uændret eller i substansen vedtaget ændringsforslag nr. 3, 7, 11, 13, 14, 15, 16, 22, 24, 25, 28, 33, 34, 40, 41, 48, 51, 60, 62, 63, 64, 66, 76, 77, 79, 83, 85, 88, 89, 91, 92, 97, 236, 237 og 238, som fulgtes af Kommissionen.

-
- b) Endvidere har Rådet uændret eller i substansen vedtaget ændringsforslag nr. 9, 10, 17, 20, 26, 45, 46, 55, 65, 68, 80, 81, 86, 96, 101, 222 og 231, som Kommissionen ikke tog til følge.
 - c) Rådet har ikke set sig i stand til at vedtage ændringsforslag nr. 35, 43, 58, 61, 69, 71, 75, 78, 87, 90, 107 og 108, som Kommissionen tog til følge.
 - d) Rådet har endelig fulgt Kommissionens ændrede forslag ved ikke at vedtage Europa-Parlamentets øvrige ændringsforslag.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 57/96

fastlagt af Rådet den 12. september 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/. ./EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren, navnlig det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og digitale mobilnet

(96/C 315/06)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾, og

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det kræves i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽⁴⁾, at medlemsstaterne med henblik på fri udveksling af personoplysninger inden for Fællesskabet skal sikre fysiske personers rettigheder og frihed i forbindelse med behandling af personoplysninger, herunder navnlig disse personers krav på privatlivets fred;
- (2) nye avancerede digitale teknikker er i færd med at blive indført i offentlige telenet i Fællesskabet, og dette medfører, at der er et særligt behov for beskyttelse af personoplysninger og brugerens privatliv; det er kendetegnende for udviklingen af informationssamfundet, at der indføres nye teletjenester; en vellykket grænseoverskridende udvikling af disse tjenester, herunder »video on demand« og interaktivt tv, afhænger delvis af, at brugerne har tillid til, at deres privatliv ikke krænkes;

(3) dette gælder navnlig i forbindelse med indførelsen af det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og digitale mobilnet;

(4) Rådet har i sin resolution af 30. juni 1988 om etablering af et fælles marked for teletjenester og -udstyr inden 1992⁽⁵⁾ opfordret til, at der tages skridt til at beskytte personoplysninger, således at den fremtidige udvikling af telekommunikation i Fællesskabet kan foregå under betryggende forhold; Rådet har atter engang lagt vægt på beskyttelsen af personoplysninger og privatlivets fred i sin resolution af 18. juli 1989 om forstærket samordning i forbindelse med indførelsen af et tjenesteintegreret digitalnet (ISDN) i Det Europæiske Fællesskab inden 1992⁽⁶⁾;

(5) Europa-Parlamentet har understreget vigtigheden af, at personoplysninger og privatlivets fred beskyttes i telenettene, navnlig hvad angår indførelsen af det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN);

(6) med hensyn til offentlige telenet bør der træffes specifikke foranstaltninger af lovgivningsmæssig, administrativ og teknisk art for at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og juridiske personers retmæssige interesser, navnlig mod den voksende risiko, der er forbundet med automatiseret opbevaring og behandling af oplysninger om abonnenter og brugere;

(7) de foranstaltninger af lovgivningsmæssig, administrativ og teknisk art, medlemsstaterne har vedtaget i telekommunikationssektoren med henblik på beskyttelse af personoplysninger, privatlivets fred og juridiske personers retmæssige interesser, bør harmoniseres for at undgå hindringer for gennemførelsen af det indre marked for telekommunikation i overensstemmelse med målene i traktatens artikel 8 A; harmonisering i medfør af nærhedsprincip-

⁽¹⁾ EFT nr. C 200 af 22. 7. 1994, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 159 af 17. 6. 1991, s. 38.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. marts 1992 (EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 198), Rådets fælles holdning af 12. september 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 281 af 23. 11. 1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 257 af 4. 10. 1988, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 196 af 1. 8. 1989, s. 4.

- pet er begrænset til de krav, der er strengt nødvendige for at sikre, at der ikke lægges hindringer i vejen for fremme og udvikling af nye teletjenester og -net mellem medlemsstater;
- (8) disse nye tjenester omfatter interaktivt tv og »video on demand«;
- (9) i telesektoren, navnlig i alle forhold vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som ikke specifikt er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, herunder den registransvarliges forpligtelser og fysiske personers rettigheder, finder direktiv 95/46/EØF anvendelse; direktiv 95/46/EF anvendes på ikke offentligt tilgængelige teletjenester;
- (10) i lighed med bestemmelserne i artikel 3 i direktiv 95/46/EF finder dette direktiv ikke anvendelse på beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er forbundet med aktiviteter, der ikke er omfattet af fællesskabsretten; det er op til medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, de finder nødvendige til beskyttelse af den offentlige sikkerhed, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske interesser, når disse aktiviteter er forbundet med spørgsmål vedrørende statens sikkerhed) og statens aktiviteter på det strafferetlige område; dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for lovligt at aflytte telekommunikation med et af disse formål for øje;
- (11) abonnenter på offentligt tilgængelige teletjenester kan være fysiske eller juridiske personer; bestemmelserne i dette direktiv tager som supplement til direktiv 95/46/EF sigte på at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder, navnlig deres ret til privatlivets fred, samt juridiske personers retmæssige interesser; disse bestemmelser kan i intet tilfælde forpligte medlemsstater til at udvide anvendelsen af direktiv 95/46/EF til at omfatte beskyttelse af juridiske personers retmæssige interesser; denne beskyttelse er sikret inden for rammerne af gældende fællesskabs- og national lovgivning;
- (12) anvendelsen af visse krav i relation til visning og begrænsning af A-nummer og af tilsluttet nummer og i relation til automatisk viderestilling til abonnentlinjer, der er forbundet med analoge net, må ikke gøres bindende i særlige tilfælde, hvor anvendelsen heraf ville være teknisk umulig eller forde uforholdsmæssig stor økonomisk indsats; da det er vigtigt for de berørte parter at kende til sådanne tilfælde, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen herom;
- (13) leverandører af teletjenester skal træffe passende foranstaltninger for at beskytte deres tjenester om nødvendigt i samarbejde med netudbyderen og informere abonnenter om eventuelle særlige risici for brud på netsikkerheden; sikkerheden evalueres på baggrund af artikel 17 i direktiv 95/46/EF;
- (14) der bør træffes foranstaltninger til at hindre uautoriseret adgang til samtaler for at beskytte telekommunikationshemmeligheden, når det gælder samtaler, der finder sted via offentlige telekommunikationsnet og offentligt tilgængelige telekommunikationstjenester; den nationale lovgivning i visse medlemsstater forbyder kun uautoriseret adgang til samtaler, når det sker med forsæt;
- (15) abonnentdata, som behandles i forbindelse med etablering af samtaler, indeholder oplysninger om fysiske personers privatliv og vedrører deres ret til fri korrespondance eller vedrører juridiske personers retmæssige interesser; sådanne data må kun oplagres i det omfang, det er nødvendigt for tjenestens gennemførelse med henblik på debitering og afregning for tilslutninger, og kun i et begrænset tidsrum; ønsker leverandøren af den offentligt tilgængelige teletjeneste at underkaste sådanne data yderligere behandling med henblik på markedsføring af egne tjenester, må dette kun ske, hvis abonnenten har givet sit samtykke hertil på grundlag af nøjagtig og fuldstændig oplysning fra leverandøren af de offentligt tilgængelige teletjenester om arten af den yderligere behandling, han agter at foretage;
- (16) indførelsen af specificerede samtaleopgørelser har bedret abonnentens muligheder for at kontrollere rigtigheden af de takster, tjenesteleverandøren opkræver, men samtidig kan de udgøre en fare for offentligt tilgængelige teletjenesters brugers privatliv; for at beskytte brugerens privatliv skal medlemsstaterne derfor tilskynde til udvikling af valgmuligheder inden for teletjenester, herunder alternative betalingsfaciliteter, som giver mulighed for anonym og strengt privat adgang til offentligt tilgængelige teletjenester, f.eks. telekort eller betaling med kreditkort; medlemsstaterne kan også med samme formål for øje kræve, at nogle af cifrene i de opkaldte numre i de specificerede opgørelser stryges;
- (17) for så vidt angår A-nummervisningsfunktionen er det nødvendigt at beskytte den kaldende parts ret til at forhindre, at det nummer, hvorfra opkaldet foretages, identificeres, og den kaldte parts ret til at afvise opkald fra uidentificerede numre; det er i specifikke tilfælde berettiget at suspendere en blo-

- kering af denne funktion; visse abonnenter, herunder særlige hjælpetjenester og lignende, har en interesse i at sikre deres opkald fuld anonymitet; for så vidt angår identifikation af tilsluttede numre er det nødvendigt at beskytte den kaldte parts ret som fysisk person og retmæssige interesse som juridisk person til at suspendere identifikationen af det nummer, som den kaldende part faktisk er tilsluttet, navnlig i tilfælde af viderestilling; leverandører af offentligt tilgængelige teletjenester skal informere deres abonnenter om muligheden for A-nummervisning og identifikation af det tilsluttede nummer i nettet, om alle de tjenester, der tilbydes på grundlag af A-nummervisning og identifikation af det tilsluttede nummer, og om de muligheder for at beskytte privatlivets fred, der er til rådighed; dette vil give abonnenterne mulighed for at foretage et bevidst valg blandt de muligheder for at beskytte privatlivets fred, de kunne ønske sig at gøre brug af; mulighederne for at beskytte privatlivets fred, som tilbydes numrene permanent, skal ikke nødvendigvis tilbydes som en automatisk nettjeneste, men kan eventuelt opnås blot ved henvendelse til leverandøren af den offentligt tilgængelige teletjeneste;
- (18) der bør træffes foranstaltninger, der sikrer abonnenterne mod gener som følge af automatisk viderestilling fra anden side; i sådanne tilfælde bør abonnenten have mulighed for at standse de opkald, der viderestilles til hans terminal, ved blot at anmode leverandøren af de offentligt tilgængelige teletjenester herom;
- (19) abonnentfortegnelser distribueres i store oplag og er offentligt tilgængelige; af hensyn til privatlivets fred og retmæssige interesser for juridiske personer må abonnenter kunne bestemme, i hvor stor udstrækning deres personoplysninger skal offentliggøres i sådanne abonnentfortegnelser;
- (20) der bør træffes foranstaltninger, der sikrer abonnenterne mod krænkelse af privatlivets fred i form af uønskede telefoniske henvendelser og telefax; medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne bestemmelse til abonnenter, der er fysiske personer;
- (21) ved indførelsen af nye tekniske funktioner i telekommunikationsudstyr med henblik på beskyttelse af data bør det sikres, at dette sker på et harmoniseret grundlag, således at gennemførelsen af det indre marked ikke bringes i fare;
- (22) i lighed med bestemmelserne i artikel 13 i direktiv 95/46/EF kan medlemsstaterne under særlige omstændigheder begrænse rækkevidden af abonnentens forpligtelser og rettigheder, f.eks. ved at sikre, at leverandøren af en offentligt tilgængelig teletjeneste kan suspendere blokeringen af A-nummervisningsfunktionen i overensstemmelse med national lovgivning med henblik på at forebygge eller afsløre strafbare handlinger eller med henblik på statens sikkerhed;
- (23) med henblik på tilfælde, hvor brugernes og abonnenternes rettigheder tilsidesættes, skal der i medlemsstaternes lovgivning være fastsat retsmidler til afhjælpning heraf; personer, der overtræder de nationale forskrifter, der fastsættes i medfør af dette direktiv, skal kunne straffes, uanset om de pågældende personer henhører under privat- eller offentligretlig lovgivning;
- (24) i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv vil det være formålstjenligt at udnytte de erfaringer, der opnås i den arbejdsgruppe for beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, som er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, og som er sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes tilsynsmyndigheder;
- (25) som følge af den teknologiske udvikling inden for telesektoren og den deraf følgende udvikling i udbuddet af tjenester vil det være nødvendigt teknisk at specificere de kategorier af data, der er opregnet i bilaget til dette direktiv angående anvendelsen af artikel 6 i dette direktiv med bistand af det udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, der er nedsat ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF for at sikre en konsekvent gennemførelse af kravene i dette direktiv uanset den teknologiske udvikling;
- (26) for at lette overholdelsen af bestemmelserne i dette direktiv er der behov for specifikke ordninger for behandling af oplysninger, der allerede finder sted på det tidspunkt, hvor den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv træder i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Formål og anvendelsesområde**

1. Dette direktiv tager sigte på en harmonisering af medlemsstaternes bestemmelser, der er nødvendig for at sikre et ensartet niveau med hensyn til beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig privatlivets fred i forbindelse med behandling af personoplysninger inden for telesektoren, og for at sikre fri omsætning af sådanne oplysninger og af teleudstyr og -tjenester i Fællesskabet.
2. Med henblik på at nå de i stk. 1 omhandlede mål specificerer og supplerer dette direktivs bestemmelser

direktiv 95/46/EF. Nærværende bestemmelser beskytter desuden retmæssige interesser hos abonnenter, der er juridiske personer.

3. Dette direktiv gælder ikke for aktiviteter, der ikke er omfattet af fællesskabsretten, som f.eks. de aktiviteter, der er fastsat i afsnit V og VI i traktaten om Den Europæiske Union, og under ingen omstændigheder for aktiviteter, der vedrører den offentlige sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed (herunder statens økonomiske interesser, når disse aktiviteter er forbundet med spørgsmål vedrørende statens sikkerhed) og statens aktiviteter på det strafferetlige område.

Artikel 2

Definitioner

Ud over de definitioner, der er fastsat i direktiv 95/46/EF forstås i dette direktiv ved:

- a) »abonnent«: en fysisk eller juridisk person, som har indgået aftale med en leverandør af offentligt tilgængelige teletjenester om levering af sådanne tjenester
- b) »bruger«: en fysisk person, som anvender en offentligt tilgængelig teletjeneste i privat eller forretningsmæssigt øjemed uden nødvendigvis at abonnere på den pågældende tjeneste
- c) »offentligt telenet«: transmissionssystemer og eventuelt koblingsudstyr og andre hjælpemidler, der giver mulighed for at formidle signaler mellem bestemte termineringspunkter ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, optiske medier eller andre elektromagnetiske medier, som helt eller delvis anvendes til at stille offentligt tilgængelige teletjenester til rådighed
- d) »teletjeneste«: tjenester, der helt eller delvis består i transmission og rutning af signaler gennem telenet, dog ikke radio- og tv-udsendelser.

Artikel 3

Tjenester

1. Dette direktiv finder anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med, at offentligt tilgængelige teletjenester inden for offentlige telenet i Fællesskabet stilles til rådighed, herunder især via det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og offentlige digitale mobilnet.

2. Artikel 8-10 finder anvendelse på abonnentlinjer, der er tilsluttet digitalnet, og, hvis dette er teknisk muligt og ikke fordrer uforholdsmæssig stor økonomisk indsats, på abonnentlinjer, der er tilsluttet analoge net.

3. Medlemsstaterne skal til Kommissionen indberette tilfælde, hvor det vil være teknisk umuligt eller medføre uforholdsmæssigt store investeringer at opfylde kravene i artikel 8-10.

Artikel 4

Sikkerhed

1. Leverandøren af en offentligt tilgængelig teletjeneste skal træffe passende tekniske og organisationsmæssige foranstaltninger for at beskytte sine tjenester, om nødvendigt sammen med leverandøren af det offentlige telenet, med hensyn til netsikkerheden. Under hensyn til teknologiens stade og omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen skal disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risikoen.

2. Hvor der er særlig risiko for brud på netsikkerheden, skal leverandøren af en offentligt tilgængelig teletjeneste informere abonnenterne herom samt om, hvorledes sådanne brud på nogen måde kan forebygges, herunder om de dermed forbundne omkostninger.

Artikel 5

Telekommunikationshemmeligheden

Medlemsstaterne sikrer via nationale forskrifter telekommunikationshemmeligheden ved brug af offentlige telenet og offentlig tilgængelige teletjenester. De forbyder især aflytning, registrering, oplagring og ander måder, hvorpå samtaler kan opfanges eller overvåges af andre end brugere, uden at de pågældende brugere har indvilget heri, bortset fra tilfælde, hvor det er tilladt ifølge loven.

Artikel 6

Trafik- og debiteringsdata

1. Trafikdata vedrørende abonnenter og brugere, der har været nødvendige for at opsætte samtaler, og som lagres af leverandøren af et offentligt telenet og/eller en offentligt tilgængelig teletjeneste, skal slettes eller gøres anonyme efter samtalens afslutning, jf. dog bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4.

2. Med henblik på debitering af abonnenten og afregning for samtrafik er det tilladt at behandle de data, der er nævnt i bilaget. En sådan behandling er tilladt indtil udløbet af den lovhjemlede forældelsesfrist for sådanne gældsforpligtelser eller afregninger.

3. Med henblik på markedsføring af egne teletjenester er det tilladt leverandøren af en offentligt tilgængelig teletjeneste at behandle de i stk. 2 omtalte oplysninger, hvis abonnenten har givet sit samtykke hertil.

4. Behandling af trafik- og debiteringsdata må kun foretages af de personer, som handler efter bemyndigelse fra leverandører af de offentlige telenet og/eller offentligt tilgængelige teletjenester, som er beskæftiget med debitering eller trafikstyring, henvendelser fra kunder, opsporing af svig eller med markedsføring af leverandørens egne teletjenester, og skal begrænses til det for sådanne aktiviteter strengt nødvendige.

5. Stk. 1, 2, 3 og 4 berører ikke muligheden for, at de kompetente myndigheder kan informeres om debiterings- eller trafikdata i overensstemmelse med gældende lovgivning med henblik på bilæggelse af tvister, navnlig vedrørende samtrafik eller debitering.

Artikel 7

Specificerede samtaleopgørelser

1. Abonnenter har ret til at modtage uspecificerede samtaleopgørelser.

2. Medlemsstaterne skal anvende nationale bestemmelser for at sikre, at der ikke er modstrid mellem abonnenternes ret til at modtage specificerede samtaleopgørelser og kaldende brugeres og kaldte abonnenters ret til privatlivets fred, f.eks. ved at sikre, at brugere og abonnenter råder over tilstrækkelige alternative kommunikations- eller betalingsmuligheder.

Artikel 8

Visning og begrænsning af A-nummer og af tilsluttet nummer

1. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, skal den kaldende bruger i forbindelse med hvert enkelt opkald have mulighed for ved hjælp af en simpel, gebyrfri anordning at forhindre, at hans abonnentnummer fremsendes til A-nummervisning. Den kaldende abonnent skal have denne mulighed for hver tilslutning.

2. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, skal den kaldte abonnent have mulighed for ved hjælp af en simpel anordning, der er gebyrfri ved rimelig anvendelse heraf, at forhindre visning af A-nummeret ved ankommende opkald.

3. Hvor der er adgang til visning af A-nummer, og A-nummeret vises inden tilslutningen, skal den kaldte abonnent have mulighed for ved hjælp af en simpel

anordning, at afvise ankommende opkald, når den kaldende bruger eller abonnent har frakoblet visningen af A-nummer.

4. Hvor der er adgang til visning af tilsluttet nummer, skal den kaldte abonnent have mulighed for ved hjælp af en simpel, gebyrfri anordning at forhindre, at den kaldende bruger kan identificere det tilsluttede nummer.

5. Stk. 1 finder også anvendelse på opkald fra Fællesskabet til lande uden for dette. Stk. 2, 3 og 4 gælder også for ankommende opkald fra tredjelande.

6. Medlemsstaterne sikrer, at leverandørerne af offentligt tilgængelige teletjenester, når der er adgang til visning af A-nummer og/eller tilsluttet nummer, informerer offentligheden herom og om mulighederne i stk. 1, 2, 3 og 4.

Artikel 9

Undtagelsesbestemmelser

Medlemsstaterne sikrer, at leverandøren af et offentligt telenet og/eller en offentligt tilgængelig teletjeneste har mulighed for at suspendere blokeringen af A-nummervisningen:

- a) midlertidigt, når en abonnent anmoder om at få chikaneopkald eller andre generende opkald eftersporet. I så tilfælde skal de data, hvorved den kaldende abonnent identificeres, i overensstemmelse med national lovgivning opbevares og stilles til rådighed af leverandøren af et offentligt telenet og/eller en offentligt tilgængelig teletjeneste
- b) permanent for organisationer, der tager sig af nødopkald og er godkendte som sådanne af en medlemsstat, herunder retshåndhævende myndigheder, ambulance-tjenester og brandvæsener, med henblik på at besvare sådanne opkald.

Artikel 10

Automatisk viderestilling

Medlemsstaterne sikrer, at enhver abonnent har mulighed for gebyrfrit og ved hjælp af en simpel anordning at stoppe en tredjepart i at foretage automatisk viderestilling til abonnentens terminal.

Artikel 11

Abonentfortegnelser

1. Personoplysninger i trykte eller elektroniske abonnentfortegnelser, som er offentligt tilgængelige eller kan

opnås gennem nummeroplysningen, må ikke indeholde andre oplysninger end dem, der er nødvendige for at kunne identificere en given abonnent, medmindre abonnenten udtrykkeligt har givet tilladelse til, at der offentliggøres yderligere personoplysninger. En abonnent har ret til gebyrfrit at kræve at blive udeladt af en trykt eller elektronisk fortegnelse, at anføre, at vedkommendes personoplysninger ikke må benyttes til direkte markedsføring, at vedkommendes adresse delvis udelades, og, når dette er relevant rent sprogligt, at det ikke fremgår af fortegnelsen, om vedkommende er en mand eller kvinde.

2. Medlemsstaterne kan tillade, at operatørerne kræver betaling af abonnenter, som gerne vil sikre sig, at særlige oplysninger, der vedrører dem, ikke optages i en fortegnelse, forudsat at den pågældende betaling er rimelig og ikke taler imod udøvelsen af denne ret.

3. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af denne artikel til kun at omfatte abonnenter, der er fysiske personer.

Artikel 12

Uønskede telefoniske henvendelser

1. Anvendelse af automatiserede opkaldsanordninger uden menneskelige indgreb (automatisk opkaldsmaskine) eller telefaxmaskiner (fax) med henblik på direkte markedsføring kan kun tillades over for abonnenter, som forudgående har givet deres tilladelse hertil.

2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for gebyrfrit at sikre, at uønskede telefoniske henvendelser, hvis formål er direkte markedsføring med andre midler end dem, der er nævnt i stk. 1, forbydes, medmindre de pågældende abonnenter har givet deres samtykke til at modtage sådanne henvendelser, eller forbydes for de abonnenters vedkommende, som har frabedt sig at modtage sådanne henvendelser, idet det i den nationale lovgivning skal afgøres, hvilken af de to muligheder der skal gælde.

3. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af stk. 1 og 2 til kun at omfatte abonnenter, der er fysiske personer.

Artikel 13

Tekniske funktioner og standardisering

1. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv drager medlemsstaterne omsorg for, at der ikke stilles bindende krav om, at terminaludstyr eller andet teleudstyr skal indeholde specifikke funktioner, hvorved markedsføring af udstyr og den frie bevægelighed for sådant udstyr i medlemsstaterne og mellem disse hindres, jf. dog stk. 2, 3 og 4.

2. I tilfælde, hvor bestemmelser i dette direktiv kun kan gennemføres ved et krav om specifikke tekniske funktioner, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom ifølge den procedure, der er fastlagt ved Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾.

3. Hvor der er behov herfor, sørger Kommissionen for, at der udarbejdes fælles europæiske standarder for, hvorledes specifikke tekniske funktioner skal implementeres i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse, og Rådets beslutning 87/95/EØF af 22. december 1986 om standardisering inden for informationsteknologi og telekommunikation⁽²⁾.

Artikel 14

Udvidelse af anvendelsesområdet for visse bestemmelser i direktiv 95/46/EF

1. Medlemsstaterne kan vedtage lovbestemmelser med henblik på at indskrænke rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der nævnes i artikel 5 og 6 samt artikel 8, stk. 1-4, hvis en sådan indskrænkning er nødvendig af hensyn til statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af telekommunikationssystemet efter artikel 13, stk. 1, i direktiv 95/46/EF.

2. Bestemmelserne i direktiv 95/46/EF, kapitel III »retsmidler, ansvar og sanktioner«, finder anvendelse på nationale bestemmelser, der vedtages til nærværende direktivs gennemførelse, og på individuelle rettigheder afledt af nærværende direktiv.

3. Den gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, som blev nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, udfører de opgaver, der er fastsat i artikel 30 i nævnte direktiv, også med hensyn til beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, samt retmæssige interesser i telesektoren, som er genstand for nærværende direktiv.

4. Kommissionen giver med bistand fra det udvalg, der blev nedsat ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF, de tekniske detaljer i forbindelse med bilaget i overensstemmelse med den i samme artikel anførte procedure. Udvalget indkaldes specielt med henblik på de emner, nærværende direktiv vedrører.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

⁽²⁾ EFT nr. L 36 af 7. 2. 1987, s. 31. Beslutningen er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

*Artikel 15***Gennemførelse af direktivet**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 24. oktober 1998.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning vedtages af medlemsstaterne.

2. Uanset artikel 6, stk. 3, sidste punktum, kræves der ikke samtykke til behandling, der allerede er sat i værk på datoen for ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv. I disse tilfælde informeres abonnenterne om behandlingen, og medmindre de inden for en frist, som medlemsstaterne fastsætter, gør indsigelse, anses de for at have givet deres samtykke.

3. Artikel 11 finder ikke anvendelse på udgaver af abonnentfortegnelser, som er blevet offentliggjort inden de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, træder i kraft.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 16***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i . . .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

*BILAG***LISTE OVER DATA**

Til de formål, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, kan følgende oplysninger behandles:

data, der indeholder

- abonnentterminalens telefonnummer eller identifikationsnummer
 - abonnentens adresse og terminaltype
 - det samlede antal enheder, der skal debiteres i afregningsperioden
 - det kaldte abonnentnummer
 - samtalerne art, begyndelsestidspunkt og varighed og/eller mængden af transmitterede data
 - anden information vedrørende afregningen, som f.eks. oplysninger om forudbetaling, ratevis afregning, lukning og rykkerskrivelser.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 27. juli 1990 forelagde Kommissionen på grundlag af EF-traktatens artikel 100 A et forslag til direktiv om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med offentlige digitale telenet, herunder det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og offentlige digitale mobilnet.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse herom den 24. april 1991. Europa-Parlamentet afgav sin udtalelse den 11. marts 1992.

Efter at Kommissionen havde behandlet forslaget igen på baggrund af disse udtalelser, forelagde den et ændret forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

Rådet vedtog sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 B den 12. september 1996.

II. FORSLAGETS FORMÅL

Hensigten med forslaget er i forbindelse med de specifikke krav, telenettene stiller, at gennemføre de generelle principer om beskyttelse af data, som er fastlagt i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995. Med henblik herpå skal det, på et område i konstant udvikling, forhindre, at medlemsstaternes lovgivninger udvikler sig i forskellig retning og derved får negative konsekvenser for det fælles marked for teletjenester og -terminaludstyr; samtidig skal direktivet sikre en omfattende beskyttelse af de pågældende personers rettigheder, navnlig deres ret til privatlivets fred.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

I den fælles holdning, som Rådet har vedtaget, bekræftes den fremgangsmåde, som Kommissionen har fulgt i sit ændrede forslag, og de mål, den forfølger, selv om Rådet har været nødt til at ændre visse detaljer i det foreliggende forslags bestemmelser.

Når Rådet har vedtaget disse ændringer, er det, fordi det så vidt muligt har villet

- tilpasse det foreliggende direktivs bestemmelser til det generelle direktiv (især med hensyn til anvendelsesområdet, artikel 1 og 14)
- sikre sig, at bestemmelserne er forenelige med de fællesskabsbestemmelser, der allerede er vedtaget eller under forberedelse inden for telesektoren (f.eks. definitionerne i artikel 2)
- præcisere rækkevidden af visse bestemmelser eller gøre dem mere smidige.

2. Specifikke bemærkninger

- i) For så vidt angår Europa-Parlamentets ændringsforslag, har Rådet indtaget følgende holdning:

— *Ændringsforslag nr. 96, første del (private net og tjenesteydelser)*

I artikel 3 i den fælles holdning præciseres det, at direktivet finder anvendelse på offentligt tilgængelige teletjenester inden for offentlige telenet. Artiklen skal dog fortolkes således, at det er muligt for en medlemsstat at lade sine egne bestemmelser finde anvendelse på de net og tjenesteydelser, der ikke er offentlige eller offentligt tilgængelige, idet direktiv 95/46/EF dog under alle omstændigheder gælder for behandling af personoplysninger inden for rammerne af de pågældende net og tjenesteydelser.

— *Ændringsforslag nr. 97 (den teknologiske udvikling)*

Rådet er enig med Kommissionen, der ikke har fulgt Europa-Parlamentets forslag om at medtage en ny betragtning 21a i sit ændrede forslag.

— *Ændringsforslag nr. 96, anden del (netbaserede tillægstjenester), nr. 98 (sær- eller enerettigheder), nr. 107 og 108 (leverandører af tjenesteydelser bortset fra telekommunikationsorganisationer)*

Rådet har ikke kunnet medtage disse ændringsforslag, fordi de ikke længere var i overensstemmelse med den retlige situation, der nu foreligger på grund af de nye fællesskabsbestemmelser inden for telesektoren.

— *Ændringsforslag nr. 99*

Definitionen af teletjeneste i dette ændringsforslag er medtaget i artikel 2, litra d).

— *Ændringsforslag nr. 100 (abonntfortegnelser)*

Indholdet af dette ændringsforslag er i vid udstrækning medtaget i artikel 11 i den fælles holdning.

Ifølge teksten kan der imidlertid under visse omstændigheder afviges fra reglen om, at abonnenten har ret til ikke at stå i abonnentfortegnelsen, uden at der kan opkræves gebyr herfor. I artiklens stk. 2 præciseres det nemlig, at medlemsstaterne kan tillade, at operatørerne kræver betaling af en abonnent, der ønsker at udøve en sådan ret, forudsat at den pågældende betaling er rimelig og på ingen måde taler imod udøvelsen af denne ret.

Det skal bemærkes, at stykket skal fortolkes som en pendant til den bestemmelse, der blev vedtaget om samme spørgsmål af Europarådet i dets henstilling nr. R(95) 4 af 7. februar 1995.

— *Ændringsforslag nr. 101 (abonnenternes elektroniske profil)*

Rådet har indtaget samme holdning som Kommissionen, idet det ikke har medtaget artikel 4 i det oprindelige forslag, som nævnte ændringsforslag gjaldt. Rådet mener imidlertid, at den beskyttelse, som Europa-Parlamentet ønskede indført, under alle omstændigheder er sikret, nemlig generelt ved direktiv 95/46/EF og mere specifikt i forbindelse med trafik- og debiteringsdata ved artikel 6 i den fælles holdning, navnlig stk. 3 heri.

— *Ændringsforslag nr. 102 (beskyttelse af indholdet af de fremsendte oplysninger)*

Rådet har indtaget samme holdning som Kommissionen, idet det ikke har medtaget artikel 5 i det oprindelige forslag, som dette ændringsforslag vedrørte. (Jf. følgende punkt om trafik- og debiteringsdata).

— *Ændringsforslag nr. 103 og 104 (trafik- og debiteringsdata)*

Der er taget hensyn til de betænkeligheder, som Europa-Parlamentet har givet udtryk for, i de forskellige stykker i artikel 6 i den fælles holdning.

Den bestemmelse om trafikdata, som Kommissionen har foreslået i sit ændrede forslag, er medtaget i stk. 1 i denne artikel. (Rådet har også fulgt Kommissionen, når det ikke har medtaget den tilsvarende bestemmelse i artikel 10, stk. 1, i det oprindelige forslag — som ændringsforslag nr. 103 vedrører — idet der allerede er taget hensyn hertil i det generelle direktiv).

Bestemmelserne om debiteringsdata (artikel 9 i det oprindelige forslag, artikel 5 i det ændrede forslag) er taget med i artikel 6, stk. 2, eftersom den udtømmende liste over data, der kan behandles med henblik på debitering af abonnenterne, nu findes i direktivets bilag for at sikre omfattende beskyttelse.

Det er således fastsat i artikel 14, stk. 4, i den fælles holdning, at det kun er det udvalg, der blev nedsat ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF, som kan foretage tekniske tilpasninger af listen — der er identisk med den, som Kommissionen har foreslået, og som Europa-Parlamentet har bekræftet (jf. artikel 14, stk. 4). Bestemmelsen skal fortolkes således, at det på ingen måde er tilladt at ændre indholdet af bilaget og af artikel 6 ved f.eks. at tilføje eller udelade visse kategorier af data, og således, at det udelukkende er muligt at præcisere listen over data på baggrund af den teknologiske udvikling. Substansændringer, der kan forringe beskyttelsen af de pågældende data, kan således kun foretages efter proceduren i traktatens artikel 100 A.

I øvrigt må det antages, at samtlige data bortset fra dem, der er nævnt i bilaget til den fælles holdning, skal behandles i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF, herunder især artikel 16 deri.

Artikel 6, stk. 4, i den fælles holdning indeholder bestemmelser om begrænset adgang til trafik- og debiteringsdata, og med disse bestemmelser er der taget hensyn til de af Europa-Parlamentets betænkeligheder, der kom til udtryk i dets ændringsforslag nr. 103.

— *Ændringsforslag nr. 105 (automatisk viderestilling)*

Der er i vid udstrækning taget hensyn til dette ændringsforslag i artikel 10 i den fælles holdning, hvor det hedder, at medlemsstaterne skal sikre, at enhver abonnent har mulighed for gebyrfrit og ved hjælp af en simpel anordning at forhindre en tredjepart i at foretage automatisk viderestilling til vedkommende terminal.

— *Ændringsforslag nr. 106 (telesalg)*

Bestemmelserne i artikel 16 i det oprindelige forslag er blevet taget ud i den fælles holdning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ønske.

ii) De vigtigste andre ændringer, der er foretaget i den fælles holdning, er følgende:

— *Artikel 3*

Direktivet finder anvendelse på tjenesteydelser, der præsteres via digitalnet og analoge net. Bestemmelserne i artikel 8, 9 (visning af A-nummer) og 10 (automatisk viderestilling), gælder kun for abonnentlinjer, der er tilsluttet analoge centraler, hvis det er teknisk muligt og ikke kræver noget uforholdsmæssigt stort gebyr (stk. 2 og 3).

— *Artikel 4 (sikkerhed)*

Artiklen svarer til artikel 8 i det oprindelige forslag.

Den skal fortolkes således:

— sigtet med bestemmelserne i stk. 1 er at sikre behandlingerne et sikkerhedsniveau, der stemmer overens med, hvad der anbefales i artikel 17 i direktiv 95/46/EØF

— for så vidt angår bestemmelserne i stk. 2, forholder det sig således, at når der trods de trufne sikkerhedsforanstaltninger fortsat er en særlig risiko for, at netsikkerheden brydes, har leverandøren af telenet, i givet fald sammen med leverandøren af det offentlige telenet, derudover pligt til at informere de pågældende personer om, at en sådan risiko består, og om, hvordan den kan forebygges.

— *Artikel 5 (telekommunikationshemmeligheden)*

Bestemmelserne om telekommunikationshemmeligheden (artikel 12 i Kommissionens forslag) er gjort mere præcise og anbragt i begyndelsen af den dispositive del, lige efter bestemmelserne om sikkerhed; herved understreges den betydning, som princippet skal tillægges.

— Artikel 7 (specificerede opgørelser)

Rådet har valgt en formulering, hvormed der tages hensyn til såvel abonnenternes ret til at kunne kontrollere, om deres opgørelser er korrekte, som beskyttelsen af privatlivets fred; i betragtning 16 præciseres det i øvrigt, at medlemsstaterne, for bedre at beskytte brugernes privatliv, kan vælge at kræve, at man sletter et vist antal cifre i de opkaldte numre i de detaljerede opgørelser.

— Artikel 8 (visning af A-nummer og af tilsluttet nummer)

Bestemmelserne i Kommissionens ændrede forslag om visning af opkaldsnummeret er blevet omformuleret, således at de ikke bygger på en bestemt teknologi eller et bestemt terminaludstyr; endvidere er de blevet suppleret med bestemmelser om visning af det tilsluttede nummer.

Specielt med hensyn til muligheden i stk. 3 for at afvise en brugers opkald, når vedkommende har frakoblet visningen af A-nummer, skal det bemærkes, at bestemmelsen ikke forhindrer medlemsstaterne i at forbyde offentlige kontorer eller virksomheder samt hjælpetjenester at afvise opkald, når den kaldende bruger eller abonnent har frakoblet visningen af A-nummer.

— Artikel 12 (uønskede telefoniske henvendelser)

Bestemmelserne i denne artikel er blevet omformuleret, således at de svarer til artikel 10 i den fælles holdning vedrørende direktivet om fjernsalg.

— Artikel 13 i det ændrede forslag (tekniske aspekter i forbindelse med anvendelse og tilpasning)

Artikeln er udgået, idet den tekniske tilpasning nu kun vedrører bilaget og foretages efter fremgangsmåden i artikel 31 i direktiv 95/46/EF (jf. bemærkningerne ovenfor vedrørende Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 103 og 104).

— Artikel 14, stk. 3 (arbejdsgruppe vedrørende beskyttelse af personer)

For så vidt angår denne gruppe, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EØF, og som ligeledes skal spille en rolle i anvendelsen af dette direktiv, mener Rådet med støtte fra Kommissionen, at den med henblik på direktivet med fordel kunne udnytte de erfaringer, som de relevante nationale telekommunikationsmyndigheder har indhøstet, ved i givet fald at indbyde repræsentanter for de pågældende myndigheder til at deltage i gruppens møder som eksperter.

— Artikel 15 (iværksættelse af direktivet)

Med henblik på medlemsstaternes gennemførelse af direktivet i deres nationale lovgivning har Rådet fastsat samme tidsfrist som for det generelle direktiv; sidste frist for denne gennemførelse er således den 24. oktober 1998.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 58/96

fastlagt af Rådet den 12. september 1996

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/. . /EF om ændring af Rådets direktiv 90/387/EØF og 92/44/EØF med henblik på tilpasning til konkurrenceforhold på telekommunikationsområdet

(96/C 315/07)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EURO-PÆISKE UNION HAR—

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net ONP (Open Network Provision — tilrådighedsstillelse af åbne net)⁽⁴⁾ fastlægges harmoniserede bestemmelser for åben og effektiv adgang til og anvendelse af offentlige telenet og i givet fald offentlige teletjenester; i henhold til ovennævnte direktiv har Rådet vedtaget direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb⁽⁵⁾;
- (2) i Rådets resolution af 22. juli 1993 om forholdene inden for telekommunikationssektoren og behovet for yderligere udvikling på telekommunikationsmarkedet⁽⁶⁾ i forbindelse med Rådets resolution af 22. december 1994 om principper og tidsplan for liberalisering af teleinfrastrukturene⁽⁷⁾ opfordres der til liberalisering af teletjenester og -infrastruktur

pr. 1. januar 1998 (med overgangsperioder for nogle medlemsstaters vedkommende); dette tilsluttede Europa-Parlamentet sig i beslutning af 20. april 1993 om meddelelsen fra Kommissionen om 1992-rapporten om situationen i teletjenestesektoren⁽⁸⁾ og i Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 1995 om grønbogen om liberalisering af teleinfrastruktur og kabeltv-net (del II)⁽⁹⁾;

- (3) i Rådets resolution af 22. juli 1993 betragtes det som en prioriteret målsætning for Fællesskabets politik for teletjenester, at der i hele Fællesskabet anvendes fælles ONP-principper vedrørende forsyningspligtigheder, samtrafik og tilslutningstakster, på de virksomheder, der er omfattet heraf, idet disse principper om nødvendigt tilpasses i lyset af den yderligere liberalisering, og tilsvarende principper iagttages vedrørende grundlaget for tilladelser; ved resolution af 18. september 1995 om udarbejdelse af den fremtidige lovgivningsmæssige ramme for teletjenester⁽¹⁰⁾ anmodede Rådet Kommissionen om i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i Rådets resolutioner af 22. juli 1993 og 22. december 1994, inden den 1. januar 1996 at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet alle de bestemmelser, som skal udgøre den lovgivningsmæssige ramme for teletjenester på fællesskabsplan i forbindelse med en fuldstændig liberalisering af sektoren, herunder ikke mindst tilpasning af ONP-foranstaltningerne til de fremtidige konkurrencevilkår;
- (4) i Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 1994 om meddelelsen fra Kommissionen samt forslag til Rådets resolution om fastlæggelse af principper for et alment teletjenestebud⁽¹¹⁾ understreges det, at principperne om alment tjenestebud har central betydning; Rådets resolution af 7. februar 1994 om fastlæggelse af principper for et alment udbud af teletjenester⁽¹²⁾ indeholder en grundlæggende definition af forsyningspligtigheder og opfordrer medlemsstaterne til at vedtage passende lovgivning for at sikre, at der overalt på deres områder er adgang

⁽¹⁾ EFT nr. C 62 af 1. 3. 1996, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 204 af 15. 7. 1996, s. 14.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 22. maj 1996 (EFT nr. C 166 af 10. 6. 1996, s. 91), Rådets fælles holdning af 12. september 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 165 af 19. 6. 1992, s. 27. Direktivet er ændret ved Kommissionens beslutning 94/439/EF (EFT nr. L 181 af 15. 7. 1994, s. 40).

⁽⁶⁾ EFT nr. C 213 af 6. 8. 1993, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 379 af 31. 12. 1994, s. 4.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 150 af 31. 5. 1993, s. 39.

⁽⁹⁾ EFT nr. C 151 af 19. 6. 1995, s. 479.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. C 258 af 3. 10. 1995, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. C 205 af 25. 7. 1994, s. 551.

⁽¹²⁾ EFT nr. C 48 af 16. 2. 1994, s. 1.

- til sådanne ydelser; som Rådet erkender i nævnte resolution, må forsyningspligtighederne udvikles i takt med den tekniske udvikling, markedets udvikling og ændringer i efterspørgslen; forsyningspligtigheder får betydning for den økonomiske og sociale samhørighed, især for fjerntliggende områder, udkants- og indlandsområder samt øer; hvor det er berettiget, kan nettoomkostningerne ved forsyningspligtigheder deles af markedsaktørerne i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser;
- (5) grundprincipperne for adgang til og anvendelse af offentlige telenet og -tjenester, som er fastlagt i rammebestemmelserne om ONP, må tilpasses, så det sikres, at der under liberaliserede forhold opstår tjenester, som dækker hele Europa til gavn for brugerne og for organisationer, der stiller offentlige telenet og/eller -tjenester til rådighed; under liberaliserede forhold vil det være rimeligt at benytte en frivillig fremgangsmåde, der bygger på fælles tekniske standarder og specifikationer, hvor der er gennemført de fornødne konsultationer med henblik på at imødekomme brugernes behov; dog må det i overensstemmelse med gældende fællesskabsforskrifter sikres, at der tilvejebringes forsyningspligtigheder, og at der står et minimumssæt af tjenester til rådighed for alle brugere i Fællesskabet; der er behov for generelle regler for samtrafik mellem offentlige telenet og offentlige teletjenester for at sikre brugerne i Fællesskabet, at nettene er interoperable hele vejen fra slutbruger til slutbruger;
- (6) ONP-bestemmelserne må ikke begrænse brugen af og adgangen til offentlige telenet eller offentligt tilgængelige teletjenester, undtagen hvis dette er begrundet i væsentlige krav eller skyldes udøvelsen af særlige eksklusive rettigheder, som medlemsstaterne har i overensstemmelse med fællesskabsretten;
- (7) bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at en medlemsstat træffer foranstaltninger, som er begrundet i traktatens artikel 36 og 56, navnlig hensynet til den offentlige sikkerhed, den offentlige orden og den offentlige sædelighed;
- (8) i overensstemmelse med princippet om adskillelse mellem myndigheds- og driftsopgaver bør medlemsstaterne garantere det eller de nationale myndighedsorganers uafhængighed, for at det(de) kan træffe upartiske beslutninger, og sikre, at hver medlemsstats nationale myndighedsorgan(er) spiller en central rolle i gennemførelsen af rammebestemmelserne i de relevante fællesskabsregler; dette krav om uafhængighed berører hverken medlemsstaternes institutionelle autonomi og forfatningsmæssige forpligtelser eller princippet om neutralitet for så vidt angår de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne, jf. traktatens artikel 222; de nationale myndighedsorganer bør være i besiddelse af alle de nødvendige ressourcer med hensyn til personale, ekspertise og økonomiske midler til at udføre deres opgave;
- (9) numre og de mere generelle begreber adresser og navne spiller en vigtig rolle; en harmoniseret fremgangsmåde i forbindelse med numre og adresser og, hvor det er relevant, navne vil bidrage til, at brugere i hele Europa kan kommunikere på kryds og tværs gennem hele systemet, og at tjenesterne kan fungere sammen; det vil måske som supplement til numre være hensigtsmæssigt at anvende princippet om objektivitet, gennemskuelighed, ikke-diskriminering og forholdsmæssighed ved tildelingen af navne og adresser; i Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13. marts 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF om gennemførelse af fri konkurrence på telekommunikationsmarkederne⁽¹⁾ etableres grundlaget for tilvejebringelse af tilstrækkelig mange numre til alle teletjenester, og for at numrene kan blive tildelt på en tilstrækkelig objektiv, gennemskelig, ikke-diskriminerende og forholdsmæssig måde;
- (10) for at garantere udbuddet af faste kredsløb over hele Fællesskabet bør et minimum af medlemsstaterne sikre, at brugerne overalt på deres område har adgang til et minimumssæt af faste kredsløb fra mindst én organisation; de organisationer, der får forsyningspligt med hensyn til faste kredsløb, bør udpeges af medlemsstaterne; medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, hvilke organisationer der er omfattet af direktivet, hvilke typer faste kredsløb inden for minimumssættet de har pligt til at udbyde, og hvilket geografisk område denne pligt omfatter; inden for et nærmere afgrænset geografisk område skal direktivets generelle bestemmelser gælde for alle de typer faste kredsløb, som udbydes af en således anmeldt organisation;
- (11) en organisations markedsposition afhænger af flere forhold, herunder organisationens markedsandel for det pågældende produkt eller den pågældende tjeneste på det pågældende geografiske marked, dens omsætning i forhold til markedets størrelse, dens evne til at påvirke markedsforholdene, dens kontrol over mulighederne for at få adgang til slutbrugerne, dens adgang til finansieringsressourcer

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 22. 3. 1996, s. 13.

- og dens erfaring med at udbyde produkter og tjenester på markedet; de nationale tilsynsmyndigheder bør på baggrund af situationen på det pågældende marked fastlægge, hvilke organisationer der har en stærk markedsposition;
- (12) tjenester, der udbydes via faste kredsløb, udvikles i takt med teknologien og markedets efterspørgsel, hvorved brugerne får mulighed for en mere fleksibel udnyttelse af båndbredden på det faste kredsløb;
- (13) for at effektivisere kommunikationen inden for Fællesskabet er det vigtigt, at medlemsstaterne tilskynder til etablering af yderligere et harmoniseret sæt mere avancerede faste kredsløb under hensyntagen til markedets efterspørgsel og standardiseringsudviklingen;
- (14) indtil der er etableret forhold med effektiv konkurrence, er der behov for myndighedstilsyn med taksterne for faste kredsløb med det formål at sikre omkostningsæghed og gennemskuelighed i overensstemmelse med proportionalitetsgrundsætningen; det vil være rimeligt at tillade, at der ses bort fra kravet om omkostningsæghed og gennemskuelighed på bestemte markeder, hvor ingen organisation har en stærk markedsposition, eller hvor effektiv konkurrence sikrer, at taksterne for faste kredsløb er rimelige;
- (15) betingelserne for tilslutning af terminaludstyr til faste kredsløb fastlægges i fælles tekniske forskrifter, som vedtages i medfør af Rådets direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽¹⁾ og Rådets direktiv 93/97/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende af direktiv 91/263/EØF for så vidt angår satellitjordstationsudstyr⁽²⁾;
- (16) der bør foretages visse ændringer i de gældende ONP-foreanstaltninger for at tilpasse dem til den seneste tekniske udvikling og til andre forskrifter, som vil indgå i den overordnede forskriftsramme på teleområdet;
- (17) alle de områder, der i bilag I til direktiv 90/387/EØF er fastlagt som områder, for hvilke der kan fastlægges ONP-bestemmelser, er gennemgået i analyserapporter, som har været gjort til genstand for offentlig høring i overensstemmelse med proceduren i samme direktivs artikel 4; alle de prioriterede foranstaltninger, der er anført i direktivets bilag III, er vedtaget;
- (18) for at sætte Kommissionen i stand til at varetage den overvågningsopgave, der tillægges den i traktaten, skal den hurtigt have meddelelse om ændringer med hensyn til det eller de nationale myndighedsorganer og med hensyn til de berørte organisationer;
- (19) i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, kan målene for en tilpasning af direktiv 90/387/EØF og 92/44/EØF til konkurrencemæssige vilkår inden for telekommunikationssektoren ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan;
- (20) det bør senest den 31. december 1999 undersøges, hvordan direktiv 90/387/EØF og 92/44/EØF fungerer; herunder bør der tages hensyn til konkurrencens øgede effektivitet på telekommunikationsmarkederne;
- (21) i henhold til traktatens artikel 52 og 59 bør reguleringen på telekommunikationsområdet være forenelig og i overensstemmelse med principperne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser samt tage hensyn til nødvendigheden af at gøre det lettere af indføre nye tjenester og udbrede anvendelsen af teknologiske forbedringer —

UDSTED FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Ændring af direktiv 90/387/EØF**

I direktiv 90/387/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 ændres således:
 - a) Stk. 2 affattes således:

»2. Formålet med de i stk. 1 beskrevne bestemmelser er at gøre det lettere at stille offentlige telenet og/eller offentlige teletjenester til rådighed i og mellem medlemsstaterne, herunder navnlig for selskaber eller fysiske personer, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor det selskab eller den fysiske person, som tjenesterne er bestemt for, er hjemmehørende.«
 - b) Følgende stykke indsættes:

»3. Bestemmelserne for tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP-bestemmelserne) sigter navnlig mod:

— at sikre, at der stilles et minimumssæt af tjenester til rådighed

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT nr. L 220 af 30. 12. 1993, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 1.

- at sikre adgang til og samtrafik mellem offentlige telenet og offentlige teletjenester
- at tilskynde til, at der stilles harmoniserede teletjenester til rådighed for brugerne, særlig ved at udpege og ad frivillighedens vej fremme anvendelsen af harmoniserede tekniske grænseflader for åben og effektiv adgang og samtrafik og de dertil hørende standarder og specifikationer, og
- at garantere, at der tilvejebringes forsyningspligtigheder på teleområdet under hensyntagen til den fremtidige tekniske og samfundsmæssige udvikling

i hele Fællesskabet.«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »brugere«: enkeltpersoner, herunder slutbrugere, eller organisationer, der bruger eller efterspørger offentligt tilgængelige teletjenester
- 2) »telenet«: transmissionssystemer og, hvor det er relevant, koblingsudstyr og andet udstyr, som giver mulighed for fremføring af signaler mellem bestemte termineringspunkter via kabler, radiobølger, lyslederkabler eller ved andre elektromagnetiske fremføringsmåder
- »offentlige telenet«: telenet, som helt eller delvis bruges til udbud af offentligt tilgængelige teletjenester
- 3) »teletjenester«: tjenester, som helt eller delvis består i fremføring og rutning af signaler via telenet, bortset fra radio/tv-spredning
- 4) »forsyningspligtigheder«: et bestemt, begrænset sæt tjenester af en given kvalitet, hvortil alle brugere uanset deres geografiske placering har adgang til en overkommelig takst i forhold til specifikke nationale betingelser.
- 5) »nettermineringspunkt«: det fysiske punkt, hvor en bruger får adgang til et offentligt telenet. Nettermineringspunkternes lokalisering fastlægges af de nationale myndighedsorganer og afgrænser det offentlige telenet i reguleringsøjemed
- 6) »væsentlige krav«: ikke-økonomiske hensyn til almenhedens interesse, der kan foranledige en medlemsstat til at begrænse adgangen til opret-

telse eller drift af offentlige telenet eller -tjenester. Sådanne hensyn er nettets driftssikkerhed og integritet samt i begrundede tilfælde interoperabilitet mellem tjenester og databeskyttelse, miljøbeskyttelse og hensynet til by- og landsplanlægning samt effektiv udnyttelse af frekvensspektret og beskyttelse mod skadelig interferens mellem radiobaserede telesystemer og andre rum- eller jordbaserede tekniske systemer. Databeskyttelse kan omfatte beskyttelse af personoplysninger, fortrolighed af informationer, der transmitteres eller oplagres, samt beskyttelse af privatlivet

7) »samtrafik«: fysisk og logisk sammenkobling af telenet, som bruges af den samme eller af en anden organisation med henblik på at give en organisations brugere mulighed for at kommunikere med en anden organisations brugere eller få adgang til andre organisationers tjenester

8) «bestemmelser for tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP-bestemmelser)«: de i henhold til dette direktiv harmoniserede bestemmelser, der vedrører åben og effektiv tilslutning til og brug af offentlige telenet og i givet fald offentlige teletjenester.

Uden at foregribe gennemførelsen i det enkelte tilfælde kan ONP-bestemmelserne bl.a. omfatte harmoniserede bestemmelser for:

- tekniske grænseflader, herunder i givet fald definition og implementering af nettermineringspunkter
- brugsbetingelser
- takstprincipper
- i givet fald adgang til frekvenser og numre/adresser/navne i overensstemmelse med ramrehenvisningerne i bilaget.

9) Termerne »tekniske specifikationer«, »standarder« og »terminaludstyr« har samme betydning som fastlagt i artikel 1 i direktiv 91/263/EØF(*).

(*) EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991, s. 1.«

3) Artikel 3 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. ONP-bestemmelserne må ikke begrænse adgangen til offentlige telenet eller offentlige teletjenester, undtagen af grunde, der bygger på væsentlige krav inden for rammerne af fællesskabsretten. Desuden finder de generelle bestem-

møder for tilkobling af terminaludstyr til nettet anvendelse.

3. Der må ikke på grundlag af ONP-bestemmelserne indføres yderligere restriktioner i brugen af det offentlige telenet og/eller de offentlige teletjenester ud over restriktioner, der er forenelige med fællesskabsretten.«

b) Stk. 4 udgår.

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Med forbehold af særdirektiver vedrørende tilrådighedsstillelse af åbne net, og i det omfang en medlemsstat kan blive nødsaget til at begrænse adgangen til offentlige telenet eller -tjenester for at kunne tilgodese de væsentlige krav, der er omhandlet i stk. 2, fastsættes de nærmere vilkår for en ensartet anvendelse af de væsentlige krav, navnlig for så vidt angår interoperabilitet mellem tjenester og databeskyttelse, i givet fald af Kommissionen efter proceduren i artikel 10.«

4) Artikel 4 udgår.

5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. En henvisning til standarder og/eller specifikationer, der udarbejdes som basis for harmoniserede tekniske grænseflader og/eller tjenestefaciliteter for ONP, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* som egnede til at opfylde kravet om åben og effektiv adgang, samtrafik og interoperabilitet med henblik på at tilskynde til, at der stilles harmoniserede teletjenester til rådighed for brugere i hele Fællesskabet.

Om nødvendigt kan Kommissionen i samråd med det i artikel 9 omhandlede udvalg anmode europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde standarder.

2. Medlemsstaterne tilskynder til, at de standarder og/eller specifikationer, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i henhold til stk. 1, anvendes ved etablering af tekniske grænseflader og/eller netfunktioner.

Så længe der ikke foreligger sådanne standarder og/eller specifikationer, tilskynder medlemsstaterne til anvendelse af:

— standarder og/eller specifikationer, der er vedtaget af europæiske standardiseringsorganisationer som f.eks. Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI) eller Den Europæiske Standardiseringsorganisation, (CEN)/Den Europæiske Komité for Elektronisk Standardisering (Cenelec)

eller, hvis sådanne standarder og/eller specifikationer ikke foreligger:

— internationale standarder eller anbefalinger, der er vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) eller Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC)

eller, hvis sådanne standarder og/eller specifikationer ikke foreligger:

— nationale standarder og/eller specifikationer.

3. Viser det sig, at de i stk. 1 omhandlede standarder og/eller specifikationer ikke anvendes i tilstrækkeligt omfang til at sikre interoperabilitet mellem grænseoverskridende tjenester i en eller flere medlemsstater, kan anvendelsen af sådanne standarder og/eller specifikationer gøres obligatorisk efter proceduren i artikel 10, i det omfang dette er strengt nødvendigt for at sikre interoperabiliteten og øge brugernes valgmuligheder, jf. dog traktatens artikel 85 og 86.

Inden anvendelsen af standarder og/eller specifikationer gøres obligatorisk efter første afsnit, offentliggør Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en opfordring til alle berørte parter om at fremsætte deres bemærkninger.

4. Mener en medlemsstat eller Kommissionen, at de harmoniserede standarder og/eller specifikationer, der er omhandlet i stk. 1, ikke er i overensstemmelse med målet om åben og effektiv adgang, samtrafik og interoperabilitet, herunder især de grundlæggende principper og de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, træffes der efter proceduren i artikel 10 beslutning om, hvorvidt det er nødvendigt at trække henvisningerne til disse standarder og/eller specifikationer tilbage fra *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. Kommissionen underretter medlemsstaterne om beslutningen og offentliggør oplysninger om tilbagetrækningen af disse standarder og/eller specifikationer i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

1. Udføres de opgaver, der i Fællesskabets retsregler tillægges det nationale myndighedsorgan, af mere end ét organ, skal medlemsstaten sikre, at de opgaver, der tillægges hvert organ, offentliggøres.

2. For at sikre de nationale myndighedsorganers uafhængighed skal følgende opfyldes:

— De nationale myndighedsorganer skal være juridisk adskilt fra og funktionelt uafhængige af alle organisationer, der stiller telenet, -udstyr eller -tjenester til rådighed.

— Medlemsstater, som bevarer ejerskab til eller en væsentlig grad af kontrol over organisationer,

der stiller telenet og/eller -tjenester til rådighed, skal sikre, at der er en effektiv strukturel adskillelse mellem myndighedsopgaverne og de aktiviteter, der er knyttet til ejerskabet eller kontrollen.

3. Medlemsstaterne sørger for, at parter, som en afgørelse fra det nationale myndighedsorgan får virkning for, har mulighed for at indklage afgørelsen til en uafhængig myndighed på nationalt plan.

4. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til at sikre, at de nationale myndighedsorganer fra telenetorganisationer og/eller teletjenesteorganisationer får mulighed for at skaffe sig alle de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre fællesskabslovgivningen.«

7) Artikel 6 og 7 udgår.

8) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Kommissionen undersøger, hvordan dette direktiv fungerer, og aflægger første gang rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 1999. Rapporten skal bl.a. bygge på oplysninger, som medlemsstaterne sender til Kommissionen og til det udvalg, der er omhandlet i artikel 9 og 10. Om nødvendigt kan der i rapporten stilles forslag om yderligere foranstaltninger for at tilpasse dette direktiv under hensyntagen til markedets udvikling hen imod fuldt udviklede konkurrenceforhold.«

9) I artikel 9, stk. 1, andet afsnit, ændres »teleselskaberne« til »organisationer, der stiller offentlige telenet og/eller offentligt tilgængelige teletjenester til rådighed«.

10) Bilag 1 og 3 udgår.

11) Bilag 2 erstattes af bilag I til dette direktiv.

Artikel 2

Ændring af direktiv 92/44/EØF

I direktiv 92/44/EØF foretages følgende ændringer:

1) I hele direktivet ændres »teleselskaber« til »organisationer, hvis navne er meddelt Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1a«.

2) I artikel 1 indsættes følgende stykker:

»Medlemsstaterne sikrer, at der overalt på deres område findes mindst én organisation, der er omfattet af dette direktivs bestemmelser.

Medlemsstaterne sørger for, at forpligtelserne i henhold til dette direktiv ikke pålægges organisationer uden en stærk markedsposition på det relevante marked for faste kredsløb, medmindre der i en given medlemsstat ikke findes organisationer med en stærk markedsposition på det relevante marked for faste kredsløb.«

3) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Definitioner

1. Definitionerne i direktiv 90/387/EØF finder i givet fald anvendelse på dette direktiv.

2. I dette direktiv forstås desuden ved:

— »faste kredsløb«: telekommunikationsfaciliteter, hvorved der stilles åben transmissionskapacitet til rådighed mellem nettermineringspunkter, uden at disse faciliteter omfatter opkobling på anfordring (dvs. opkoblingsfunktioner, som brugeren kan styre som en del af tilrådgighedsstillelsen af det faste kredsløb)

— »ONP-udvalget«: det udvalg, der er omhandlet i direktiv 90/387/EØF, artikel 9 og 10

— »nationalt myndighedsorgan«: det organ, der er omhandlet i artikel 5a i direktiv 90/387/EØF.

3. Ved anvendelsen af dette direktiv anses en organisation for at have en stærk markedsposition, hvis den har en andel på mindst 25 % af det relevante marked for faste kredsløb i en medlemsstat. Det relevante marked for faste kredsløb skal vurderes på grundlag af den eller de former for faste kredsløb, der udbydes i et bestemt geografisk område. Det geografiske område kan dække hele en medlemsstats område eller en del af dette.

De nationale myndighedsorganer kan bestemme, at en organisation med en andel på mindre end 25 % på det relevante marked for faste kredsløb har en stærk markedsposition. De kan også bestemme, at en organisation med en andel på 25 % eller mere af det relevante marked for faste kredsløb ikke har en stærk markedsposition.

I begge tilfælde skal der tages hensyn til organisationens evne til at påvirke markedsbetingelserne for faste kredsløb, dens omsætning i forhold til markedets størrelse, dens adgang til finansielle midler og dens erfaring med at udbyde produkter og tjenester på markedet.«

4) Artikel 3 ændres således:

a) I stk. 1 affattes andet punktum således:

»Ændringer i eksisterende tjenester og oplysninger om nye udbud offentliggøres snarest muligt. Det nationale myndighedsorgan kan fastlægge en passende frist for offentliggørelsen.«

b) Stk. 3 udgår.

5) I artikel 4, andet led, affattes første afsnit således:

»— typisk leveringstid, som er den tid, der går fra den dato, hvor brugeren har afgivet en endelig bestilling på et fast kredsløb, og indtil 95 % af alle faste kredsløb af tilsvarende type er etableret hos kunderne.«

6) Artikel 6 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne påser, at når adgangen til og brugen af faste kredsløb begrænses i overensstemmelse med fællesskabsretten, skal disse begrænsninger udmøntes i bindende forskrifter udstedt af de nationale myndighedsorganer.

Der må ikke indføres eller opretholdes tekniske restriktioner for samtrafik mellem faste kredsløb indbyrdes eller for samtrafik mellem faste kredsløb og offentlige telenet.«

b) Stk. 3, litra a), andet afsnit, affattes således:

»Ved en nødsituation forstås i denne forbindelse et tilfælde af force majeure, som f.eks. ekstreme vejrforhold, jordskælv, oversvømmelse, lynnedslag eller brand.«

c) Stk. 4, første afsnit, og fodnote 1 erstattes af følgende tekst:

»Adgangsbetingelserne for terminaludstyr anses for at være opfyldt, når terminaludstyret opfylder de godkendelseskrav, der gælder for dets tilslutning til den pågældende type fast kredsløbs nettermineringspunkt i overensstemmelse med direktiv 91/263/EØF (*) eller 93/97/EØF (**).

(*) EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991, s. 1.

(**) EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 1.«

7) Artikel 7 ændres således:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. Medlemsstaterne tilskynder til, at de yderligere typer faste kredsløb, der er anført i bilag III, stilles til rådighed under hensyntagen til efterspørgslen på markedet og udviklingen på standardiseringsområdet.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilag II og III til tekniske fremskridt eller til en ændret efterspørgsel på markedet, herunder eventuel udeladelse af visse typer faste kredsløb fra bilagene, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 10 i direktiv 90/387/EØF under hensyn til udviklingen i de nationale net.«

8) Artikel 8 ændres således

Stk. 2 affattes således:

»2. Det nationale myndighedsorgan sikrer, at de organisationer, hvis navne er meddelt Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1a, overholder princippet om ikke-diskriminering, når de stiller faste kredsløb til rådighed. Disse organisationer skal under tilsvarende forhold anvende de samme betingelser på organisationer, der stiller samme tjenester til rådighed, og skal stille faste kredsløb til rådighed for andre på samme vilkår og med samme kvalitet, som de stilles til rådighed for organisationernes egne tjenester eller for tjenester under deres datterselskaber eller partnere, når det er relevant.«

9) Artikel 9 udgår.

10) Artikel 10 ændres således:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) taksterne for faste kredsløb skal være uafhængige af brugernes anvendelse af de faste kredsløb, jf. dog princippet om ikke-diskriminering i artikel 8, stk. 2.«

b) Stk. 2, litra b, nr. iii), affattes således:

»iii) kan der hverken findes et direkte eller indirekte grundlag for omkostningsfordelingen, fordeles omkostningerne efter en generel fordelingsnøgle, der beregnes på grundlag af forholdet mellem alle de udgifter, der direkte hidrører fra eller tilskrives dels faste kredsløb, dels andre tjenester.«

c) Følgende stykke indsættes:

»4. Det nationale myndighedsorgan stiller ikke det i stk. 1 anførte krav til organisationer, der ikke har en stærk markedsposition med hensyn til et bestemt udbud af faste kredsløb i et bestemt geografisk område.

Det nationale myndighedsorgan kan beslutte ikke at anvende kravene i stk. 1 i et særligt geografisk område, hvor det er godtgjort, at der er reel konkurrence på det relevante marked for faste kredsløb, hvilket fremgår af, at taksterne allerede opfylder disse krav.«

11) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navnet på det eller de nationale myndighedsorganer, som får ansvaret for at udføre de opgaver, der er fastlagt i dette direktiv.

Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om eventuelle ændringer vedrørende deres nationale myndighedsorganer.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. De nationale myndighedsorganer meddeler Kommissionen navnene på de organisationer, der udbyder faste kredsløb, som skal opfylde kravene i dette direktiv. Meddelelsen skal i givet fald oplyse, hvilke typer faste kredsløb hver organisation forpligtes til at stille til rådighed i hvert geografisk område, for at kravet i artikel 1 kan blive opfyldt, samt i hvilke tilfælde artikel 10, stk. 1, ikke anvendes i henhold til artikel 10, stk. 4.«

c) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Det nationale myndighedsorgan opbevarer oplysninger om tilfælde, hvor adgangen til eller brugen af faste kredsløb er blevet indskrænket, og om hvilke foranstaltninger der er truffet i den anledning samt begrundelsen herfor; oplysningerne står til rådighed for Kommissionen, som på anmodning får dem tilsendt.«

12) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Rapport

Kommissionen undersøger, hvordan dette direktiv fungerer, og aflægger første gang rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 1999. Rapporten skal bl.a. bygge på oplysninger, som medlemsstaterne fremsender til Kommissionen og til ONP-udvalget. Rapporten skal indeholde en vurdering af behovet for videreførelse af dette direktiv under hensyntagen til udviklingen hen imod fuldt udviklede konkurrenceforhold. Om nødvendigt kan der i rapporten stilles forslag om yderligere foranstaltninger for at tilpasse dette direktiv.«

13) Bilag I ændres således:

a) Fodnote 1 affattes således:

»(1) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).«

b) I afsnit D udgår punkt 1, 2, 3, 5 og 6.

c) Afsnit E affattes således:

»E. Vilkår for tilslutning af terminaludstyr

Vilkår for tilslutning af terminaludstyr skal omfatte en fuldstændig oversigt over de krav, som terminaludstyr, der skal tilsluttes de pågældende faste kredsløb, skal opfylde i henhold til direktiv 91/263/EØF og 93/97/EØF.«

14) Som bilag III tilføjes bilag II til dette direktiv.

*Artikel 3***Gennemførelse i national ret**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 4***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

»BILAG

Referenceramme for anvendelse af ONP-bestemmelserne

ONP-bestemmelserne som defineret i artikel 2, stk. 8, bør anvendes i overensstemmelse med følgende referenceramme under hensyntagen til de relevante traktatregler:

1. *Harmoniserede tekniske grænseflader og/eller netfunktioner*

Ved udarbejdelsen af ONP-bestemmelserne skal følgende tages i betragtning med henblik på fastlæggelsen af specifikationer for de tekniske grænseflader og/eller netfunktioner:

- Med hensyn til allerede eksisterende tjenester og net skal de gældende grænseflader fortsat finde anvendelse.
- Med hensyn til helt nye tjenester eller videreudvikling af eksisterende tjenester bør de gældende grænsefladespecifikationer også finde anvendelse, i det omfang dette er gennemførligt. Hvor de gældende grænseflader ikke er egnede, kan der ske en videreudvikling af dem, og/eller der kan specificeres nye grænseflader.
- Med hensyn til net, der endnu ikke er indført, men for hvilke der allerede er igangsat et standardiseringsprogram, bør der under udviklingen af nye specifikationer for grænseflader og netfunktioner tages hensyn til ONP-kravene i artikel 3.

ONP-forslag skal så vidt muligt være på linje med igangværende arbejde i de europæiske standardiseringsorganisationer, især ETSI, og skal desuden tage hensyn til arbejdet i internationale standardiseringsorganisationer, som f.eks. ITU-T.

2. *Harmoniserede betingelser for tilrådighedsstillelse og brug*

Betingelserne for tilslutning og for levering af tjenester fastsættes i fornødent omfang i vilkårene for tilrådighedsstillelse og i brugsbetingelserne.

- a) Vilkår for tilrådighedsstillelse er de vilkår, under hvilke en tjeneste tilbydes brugerne. De kan omfatte:
 - typisk leveringsfrist
 - typisk reparationsfrist
 - tjenestekvalitet, herunder navnlig disponibilitet og transmissionskvalitet
 - vedligeholdelse og netforvaltning.
- b) Brugsbetingelser er betingelser, der vedrører brugerne, som f.eks.:
 - betingelser for adgang til nettet
 - betingelser for flerbrugeranvendelse
 - betingelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger og kommunikationshemmelighed, om nødvendigt.

3. *Harmoniserede takstprincipper*

Takstprincipperne skal være i overensstemmelse med principperne i artikel 3, stk. 1.

Disse principper indebærer især følgende:

- Taksterne skal baseres på objektive kriterier og, indtil konkurrencen bliver så effektiv, at priserne for brugerne holdes nede, i princippet være omkostningsbaserede, således at forstå, at fastsættelsen af det faktiske takstniveau fortsat henhører under den nationale lovgivning og ikke gøres til genstand for ONP-bestemmelser. Når en organisation ikke længere har en stærk position på det relevante marked, kan det kompetente nationale myndighedsorgan se bort fra dette krav om omkostningsægtighed. Det skal bl.a. tilstræbes, at der opstilles anvendelige takstprincipper overalt i Fællesskabet, samtidig med at der sikres et tjenesteudbud, der er til rådighed for alle.
- Taksterne skal være gennemskuelige, og de skal offentliggøres på passende måde.
- For at brugerne kan vælge mellem de forskellige tjenesteelementer, skal der, hvis teknologien tillader det, i tilstrækkeligt omfang være fastsat særskilte takster i overensstemmelse med traktatens konkurrenceregler. Især skal de tillægsfunktioner, der indføres for at levere særlige supplerende tjenester, som hovedregel faktureres særskilt i forhold til de inkluderede funktioner og selve transmissionen.

- Taksterne må ikke være diskriminerende og skal sikre ligebehandling, undtagen når det drejer sig om begrænsninger, som er forenelige med fællesskabsretten.

Enhver afgift for adgang til netressourcer eller -tjenester skal være i overensstemmelse med ovennævnte principper og med traktatens konkurrenceregler. Der skal ligeledes tages hensyn til princippet om en rimelig fordeling af de totalomkostninger, som brugen af netressourcerne resulterer i, og nødvendigheden af et rimeligt afkast af de foretagne investeringer samt, når det er relevant, finansieringen af forsyningspligten i overensstemmelse med direktivet om samtrafik.⁽¹⁾

Der kan fastsættes differentierende takster, bl.a. for at tage højde for øget belastning i spidsbelastningsperioder og mangel på trafik i trafiksvage perioder, forudsat at takstdifferentieringen er begrundet i forretningsmæssige forhold og ikke strider mod ovennævnte principper.

4. *Harmoniseret fremgangsmåde i forbindelse med numre/adresser/navne*

Nummer-/adresse- og i nogle tilfælde navnesystemer giver mulighed for at vælge en eller flere destinationer eller for at vælge en tjeneste, en tjenesteudbyder eller en netoperatør.

Det er derfor vigtigt at følge en harmoniseret fremgangsmåde i forbindelse med nummer-/adresesystemer og i givet fald navnesystemer, hvis det skal sikres, at brugerne i Europa kan knyttes sammen på kryds og tværs gennem hele systemet, og at tjenesterne kan fungere sammen. Desuden bør tildelingen af numre/adresser/navne være retfærdig og i overensstemmelse med kravet om lige adgang.

For at nå dette mål må følgende sikres:

- Forsyningen med passende serier af numre og adresser, præfikser og forkortede koder og i givet fald navne for alle offentlige teletjenester skal foregå efter harmoniserede principper.
- Nationale standpunkter i internationale organisationer og fora, hvor der træffes afgørelser om nummer-/adresse-/navnesystemer, skal samordnes under hensyntagen til den mulige fremtidige udvikling med hensyn til sådanne systemer på europæisk plan.
- De relevante nationale nummer-/adresse-/navneplaner på teleområdet skal være under det nationale myndighedsorgans kontrol, så der er garanti for uafhængighed af organisationer, der stiller offentlige telenet eller offentlige teletjenester til rådighed.
- Fremgangsmåderne ved tildeling af de enkelte numre/adresser/navne, præfikser og forkortede koder og/eller adresse-/nummerserier skal være gennemskeelige, upartiske og tidsmæssigt acceptable, og tildelingen skal foregå på objektive grundlag, i åbenhed og uden forskelsbehandling under hensyn til proportionalitetsprincippet.
- De nationale myndighedsorganer skal have mulighed for at fastlægge betingelser for anvendelse af bestemte præfikser eller forkortede koder i nummererings-/adresseringsplanerne, især hvor disse benyttes til tjenester af generel samfundsmæssig interesse (f.eks. nummeroplysning og alarmtjenester) eller for at sikre lige adgang.

5. *Adgang til frekvenser*

Medlemsstaterne skal sikre, at der stilles frekvenser til rådighed for teletjenesterne i overensstemmelse med fællesskabsretten. Adgang til frekvenserne, som gives i form af licenser eller andre tilladelser, skal være i overensstemmelse med Rådets resolution af 19. november 1992 om Fællesskabets gennemførelse af den Europæiske Radiokommunikationskomité's afgørelser⁽²⁾.

⁽¹⁾ Fælles holdning (EF) nr. 34/96 fastlagt af Rådet den 18. juni 1996 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne (EFT nr. C 220 af 29. 7. 1996, s. 13).

⁽²⁾ EFT nr. C 318 af 4. 12. 1992, s. 1.«

BILAG II

»BILAG III

FASTE KREDSLØB, HVIS TILRÅDIGHEDSSTILLELSE SKAL FREMMES I HENHOLD
TIL ARTIKEL 7, STK. 2a

Type fast kredsløb	Tekniske specifikationer	
	Grænsefladespecifikationer	Tilslutnings- og ydeevnespecifikationer
34 368 kbit/s digital, struktureret	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 687 ⁽¹⁾
34 368 kbit/s digital, ustruktureret	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 687 ⁽¹⁾
139 264 kbit/s digital, struktureret	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 688 ⁽¹⁾
139 264 kbit/s digital, ustruktureret	ETS 300 686 ⁽¹⁾	ETS 300 688 ⁽¹⁾
155 Mbit/s digital (STM-1) ⁽²⁾	baseret på ITU-T G.708	baseret på ITU-T G.708

⁽¹⁾ Disse standarder er stadig under udarbejdelse i ETSI.

⁽²⁾ ETSI er blevet bedt om at arbejde videre med standarder for SDH VC-baseret digital båndbredde til faste kredsløb.«

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 10. januar 1996 et forslag om ændring af Rådets rammedirektiv (90/387/EØF) om tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP) og Rådets direktiv (92/44/EØF) om faste kredsløb for at tilpasse dem til konkurrenceforholdene på telekommunikationsområdet i forbindelse med den fuldstændige liberalisering af sektoren fra 1. januar 1998.

Forslaget er baseret på EF-traktatens artikel 100 A.

2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse under førstebehandling den 22. maj 1996.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 25. april 1996.

På baggrund af disse udtalelser forelagde Kommissionen et ændret forslag den 31. juli 1996.

3. Rådet fastlagde i henhold til traktatens artikel 189 B sin fælles holdning den 12. september 1996.

II. FORMÅL

Forslaget er en vigtig del af den lovgivningsmæssige reformpakke, der er nødvendig for at gennemføre fuldstændig liberalisering af teletjenester og -infrastruktur fra 1. januar 1998. Forslaget indebærer ændring af to af de vigtige eksisterende direktiver om tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP) for at tilpasse dem til de nye konkurrenceforhold.

Den vigtigste ændring i rammedirektivet om tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP) vedrører de bestemmelser, der tager sigte på at sikre de nationale myndighedsorganers uafhængighed samt effektiv strukturel adskillelse mellem myndighedsopgaverne og de aktiviteter, der er knyttet til ejerskabet eller kontrollen. Endvidere lægges der nu vægt på at nå frem til harmoniserede vilkår for adgang til og anvendelse af offentlige telenet ved overholdelse af frivillige standarder.

Direktivet om faste kredsløb (92/44/EØF) er hovedsagelig blevet ændret for at sikre, at alle brugere på harmoniserede vilkår for adgang og anvendelse har adgang til faste kredsløb (fra mindst én televirksomhed) i hver medlemsstat. Det er dog kun televirksomheder med en stærk markedsposition, der vil have pligt til at udbyde faste kredsløb, medmindre der i det relevante marked for faste kredsløb ikke findes nogen televirksomhed med en stærk markedsposition.

Endvidere er kravet om omkostningsbaserede takster som fastlagt i direktiv 92/44/EØF blevet lempet i områder, hvor der er stærk konkurrence med hensyn til udbud af faste kredsløb i det relevante marked for faste kredsløb.

III. DEN FÆLLES HOLDNING

(Medmindre andet er angivet, er henvisningerne til betragtningerne og artiklerne de samme som dem, der anvendes i den fælles holdning).

1. Generelle bemærkninger

Rådets fælles holdning er stort set i overensstemmelse med den fælles holdning vedrørende direktivet om samtrafik⁽¹⁾, navnlig hvad angår definitionerne i artikel 2.

⁽¹⁾ Fælles holdning nr. 34/96 fastlagt af Rådet den 18. juni 1996 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne (EFT nr. C 220 af 29. 7. 1996, s. 13.)

Rådet har med hensyn til de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har vedtaget, i de fleste tilfælde fulgt den linje, som Kommissionen har lagt i sit ændrede forslag.

I de tilfælde, hvor Rådet har foretaget ændringer i Kommissionens forslag, eller hvor det ikke har overtaget Europa-Parlamentets ændringsforslag, er dette sket ud fra ønsket om at

- sikre overensstemmelse med anden relevant fællesskabslovgivning, herunder navnlig den fælles holdning vedrørende direktivet om samtrafik, der blev fastlagt den 18. juni 1996
- præcisere rækkevidden af en række bestemmelser (f.eks. artikel 1, stk. 2, i det ændrede direktiv 92/44/EF).

2. Specifikke bemærkninger

- i) Rådet har i sin fælles holdning medtaget Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 2, nr. 4 (første del) og nr. 17 og har indarbejdet hele teksten til ændringsforslag nr. 9 bortset fra de sidste tre ord. Første del af betragtning 8 dækker allerede indholdet i de ikke-godkendte ord (»i fuldstændig uafhængighed«).

Endvidere godkendte Rådet princippet i Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 13 om at tilføje et nyt stk. 3 i artikel 2 i det ændrede direktiv 92/44/EØF, således at definitionen af »stærk markedsposition« for en virksomhed som fastlagt i den fælles holdning vedrørende direktivet om samtrafik medtages.

- ii) Rådet kunne dog ikke tilslutte sig Kommissionens godkendelse af følgende to ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har fremsat:

Ændringsforslag nr. 10 (Artikel 8 i direktiv 90/387/EØF) og *ændringsforslag nr. 14* (Artikel 14 i direktiv 92/44/EØF).

Rådet fandt, at den af Europa-Parlamentet foreslåede tekst var overflødig, da det allerede er fastsat i den fælles holdning, at der i Kommissionens rapport om, hvorledes de to direktiver fungerer, skal tages hensyn til udviklingen hen imod helt fri konkurrence (dvs. udviklingen på markedet).

Endvidere mente Rådet med hensyn til anden del af ændringsforslag nr. 10 ikke, at en rapport om, hvorledes ONP-rammedirektivet fungerer, var det rette sted at undersøge mulighederne for at oprette et europæisk myndighedsorgan.

- iii) Det skal tillige bemærkes, at Rådet i sin fælles holdning har medtaget en række nye bestemmelser og ændringer i Kommissionens forslag.

Hovedpunkterne sammenfattes i det følgende:

Betragtninger

Betragtning 4: Der er i overensstemmelse med bestemmelserne i den fælles holdning vedrørende direktivet om samtrafik tilføjet en henvisning til deling af nettoomkostningerne ved forsyningspligtigheder.

Betragtning 7: Denne nye betragtning indgik allerede i den fælles holdning vedrørende direktivet om samtrafik. Det fremgår af betragtningen, at direktivet om ændring ikke berører bestemmelserne i traktatens artikel 36 og 56 vedrørende den offentlige sikkerhed, den offentlige orden og den offentlige sædelighed.

Betragtning 8: Rådet fandt det nødvendigt at præcisere, at kravet i artikel 5a i direktiv 90/387/EØF om nationale myndighedsorganers uafhængelighed hverken berører medlemsstaternes institutionelle autonomi og forfatningsmæssige forpligtelser eller bestemmelserne i traktatens artikel 222.

Derudover er betragtning 9, 11 og 14 blevet ændret, og der er tilføjet en ny betragtning 6 i overensstemmelse med ændringerne i de pågældende artikler. Betragtning 6 og 21 i Kommissionens forslag er udeladt, da de ikke længere er relevante i forbindelse med teksten til den fælles holdning.

Direktiv 90/387/EØF

Artikel 1, stk. 3: Der er i leddet om garanti for udbud af forsyningspligtigheder tilføjet en henvisning til udviklingen med hensyn til forsyningspligtigheder.

Artikel 2: Definitionerne er, hvor dette er relevant, blevet bragt i overensstemmelse med dem, der er fastlagt i den fælles holdning vedrørende direktivet om samtrafik.

Artikel 3, stk. 2: Stk. 2 i ONP-rammedirektivet er ændret i overensstemmelse med ændringerne i definitionen af »væsentlige krav«, som fastlagt i forbindelse med direktivet om samtrafik.

Artikel 5, stk. 2: Henvisningen til standarder og specifikationer udviklet af internationale organisationer, som er almindelig anerkendte i sektoren, er udeladt, hvilket er i overensstemmelse med direktivet om samtrafik.

Artikel 5, stk. 4 og 5: Komitologiproceduren i stk. 4 er ændret fra et rådgivningsudvalg i henhold til artikel 9 i ONP-rammedirektivet til et forskriftsudvalg af type IIIa i henhold til artikel 10. Stk. 5 er ændret i overensstemmelse hermed.

Direktiv 92/44/EØF

Artikel 1: Teksten er ændret for at præcisere, at der i de tilfælde, hvor forpligtelserne i direktivet ikke pålægges organisationer uden en stærk markedsposition, er tale om organisationer *i det relevante marked for faste kredsløb*. Det fremgår desuden af teksten, at forpligtelserne i stk. 1 finder anvendelse, hvis der på et bestemt marked for faste kredsløb ikke findes nogen organisationer med en stærk markedsposition.

Artikel 2, stk. 3: Dette stykke indeholder en definition af organisationer med »en stærk markedsposition«, som er i overensstemmelse med direktivet om samtrafik.

Artikel 2, stk. 5: Definitionen af »nettermineringspunkt« er ændret for at præcisere, at det nationale myndighedsorgan fastlægger den tekniske lokalisering af dette punkt.

Artikel 6, stk. 1: Dette stykke, der vedrører spørgsmålet om »særlige eller eksklusive rettigheder« er omformuleret for at bringe det i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i det ændrede direktiv 90/387/EØF. (Der er i samme øjemed indsat en ny betragtning 6).

Artikel 6, stk. 3a: Teksten i direktiv 92/44/EØF vedrørende »væsentlige krav« er bragt i overensstemmelse med teksten til den fælles holdning vedrørende direktivet om samtrafik.

Artikel 8, stk. 4: Dette stykke vedrørende tilvejebringelse af oplysninger blev anset for overflødig i denne sammenhæng, idet den generelle forpligtelse til at tilvejebringe oplysninger er fastlagt i en mere generel bestemmelse i artikel 5a, stk. 4, i det ændrede direktiv 90/387/EØF.

Artikel 10, stk. 1, litra a): Det blev anset for formålstjenligt at præcisere, at denne bestemmelse ikke berører princippet om ikke-diskriminering i artikel 8, stk. 2.

Artikel 10, stk. 4: Dette stykke blev tilføjet for at præcisere, at principperne om omkostningsbasering i artikel 10, stk. 1, ikke behøver at finde anvendelse i tilfælde, hvor der er tilstrækkelig effektiv konkurrence i det pågældende marked for faste kredsløb. (Der er foretaget ændringer i overensstemmelse hermed i første led i bilag I, punkt 3, og i betragtning 14).

Bilag I, punkt 3: Der er i afsnittet vedrørende afgifter for adgang til netressourcer eller -tjenester tilføjet en henvisning til finansieringen af forsyningspligten i overensstemmelse med den fælles holdning vedrørende direktivet om samtrafik.

Bilag I, punkt 4: Indholdet i de to første afsnit er sammenfattet og overført til betragtning 9. Der er medtaget henvisninger til præfikser og forkortede koder, og der er i fjerde led tilføjet en henvisning til proportionalitetsprincippet. (Betragtning 9 er også ændret i så henseende).

Bilag I, punkt 5: Dette punkt vedrørende adgang til frekvenser er tilføjet for at bringe bilaget i overensstemmelse med definitionen af ONP-vilkår i artikel 2.

- iv) Det bemærkes tillige, at Kommissionen på samlingen i Rådet (telekommunikation) den 27. juni 1996 præciserede rækkevidden af kravet i artikel 5a i det ændrede direktiv 90/387/EØF om »effektiv strukturel adskillelse mellem myndighedsopgaverne og de aktiviteter, der er knyttet til ejerskabet eller kontrollen« på følgende måde:

— Den foreslåede ændring af direktiv 90/387/EF (herunder den nye artikel 5a) omhandler i overensstemmelse med traktatens artikel 189 et tilsigtet mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

I overensstemmelse med traktatens artikel 222 indeholder direktivet ingen bestemmelser, der berører de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne.

Effektiv strukturel adskillelse kan virkeliggøres på forskellige måder afhængigt af retspraksis og administrativ praksis i medlemsstaterne. Mulige ordninger kunne være at lade forskellige ministerier have kompetence med hensyn til henholdsvis myndighedsopgaver og drift, at lade et uafhængigt myndighedsorgan have kompetence med hensyn til myndighedsopgaverne eller at lade begge aktiviteter henhøre under et ministeriums ressortområde, idet der så træffes passende sikkerhedsforanstaltninger, der giver garanti for, at adskillelsen er effektiv.

Vægten lægges hermed på effektiv adskillelse, ikke på formen herfor. Medlemsstaterne skal for at sikre effektiv adskillelse navnlig påse, at

- myndighedsafgørelser ikke påvirkes af interesser i tilknytning til ejerskab
- følsomme handelsoplysninger, som myndighedsorganet kommer i besiddelse af som led i dets tilsyn med markedet, ikke videregives til det organ, der er parthaver i, eller som ejer televirksomheden, hvis sådanne oplysninger kan udnyttes til at opnå konkurrencemæssige fordele for en statsejet eller statskontrolleret televirksomhed
- der træffes særlige sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med overførsel af personale fra myndighedsorganet til det organ, der er parthaver i, eller som ejer televirksomheden, og vice versa

-
- der for aktiviteterne regulering og tilsyn på den ene side og ejerskab på den anden side er særskilte regnskaber, personaleforvaltninger og ledelsesstrukturer
 - ingen medlemmer af personalet i de to organer involveres i en interessekonflikt med hensyn til på den ene side at opfylde regeringens målsætninger som parthavere/ejere og på den anden side regeringens målsætninger eller forpligtelser som myndighedsorgan.

Ovennævnte sikkerhedsforanstaltninger skal afspejle sig i myndighedsorganets struktur og virke i praksis.
